

PSYCHO *energetika*

Zpravodaj České psychoenergetické společnosti

II/2017

Pozvánka na valnou hromadu 2018

Minerály a vitamíny

Siderické kyvadélko

Neuvěřitelné, nevysvětlitelné

Celulitida

Schumannova resonance

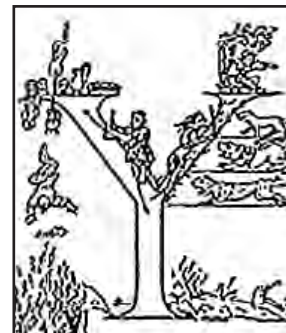
Svoboda volby péče o vlastní zdraví

Antonio Meucci

Pythagorejské Y

Pythagorejské písmeno do dvou cest se štěpí,
ukazujíc dvě cesty jak lidský život veden bývá.
Cesta vpravo ku svaté Ctnosti míří
a ač zpočátku strmá a překážek plná, v míru končí.
Ta druhá je široká a schůdná,
z vrcholu však na skaliska poutník svržen padá.
Ten, kdo k Ctnosti po přetěžké stezce chvátá,
přemůže bolest a odměny a uznání se dočká.
Ten však, kdo po lenivém luxusu a zahálce baží,
zemře co bezectný působením činů velkých.

Maximinus

Obsah

ZE ŽIVOTA ČEPES

Zaměření činností po valné hromadě – Ing. V. Bažant

1

LÉČITELSTVÍ A ALTERNATIVNÍ MEDICÍNA

Biogenerátor – Jana Zapadlová-Pavlitová

4

LÉKAŘ A BYLINÁŘ RADÍ

Celulitida – MUDr. J. Doležal

5

Minerály a vitamíny

6

TELESTEZIE A PSYCHOKINEZE

Schumannova resonance Země a budoucnost – Ing. J. Dolejš

8

Siderické kyvadélko v praktickém životě – V. Roučka

9

ŽIVNOSTENSKÁ SEKCE

Kvalifikační a hodnotící standardy – Ing. V. Bažant

14

Svoboda volby péče o vlastní zdraví – prof. JUDr. Ivo Telec, CSc.

16

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

Neuvěřitelné, nevysvětlitelné? Z televizních pořadů sešit 6 – Ing. J. Kapinus

21

RŮZNÉ - Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ

Fyziologické experimenty Antonia Meucciho – Ing. J. Dolejš

25

Putování za Teslou – Ing. A. Vaněk

27

ZAMĚŘENÍ ČINNOSTÍ PO VALNÉ HROMADĚ

Je pravda, že usnesení a schválené „Zaměření“ určuje, na co se má vedení ve své práci zaměřit. Ale existují okolnosti, které se nedají předvídat, ale které jsou nakonec určující. Zvláště, když nabízejí nečekaný úspěch. Tak tomu bylo i v našem případě v období mezi dvěma valnými hromadami.

Oč se jedná. Je pravda, že jsme na valné hromadě oznámili, že máme v úmyslu požádat o zařazení návrhu profesní kvalifikace „odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“ do zpracování v rámci Veřejné zakázky NSK2020, ale na základě zkušeností s postoji pracovníků MŠMT v minulých letech jsme byli k pravděpodobnému průběhu řešení velmi skeptičtí. Proto nás velice překvapil zájem a podpora vrcholových pracovníků HK ČR pro realizaci našeho záměru. Je pravda, že i dříve jsme měli plnou podporu pracovníků HK ČR, ale nebyli to pracovníci vrcholové.

Prvním krokem bylo vypracovaný návrh prosadit při schvalovacím řízení v rámci Sektorové rady pro služby obecné. To se podařilo v červnu a projekt byl schválen většinou hlasů. Pouze jeden se zdržel hlasování a jeden byl proti – samozřejmě, kdo to mohl být? Nemýlíte se, byl opět člen Sektorové rady zastupující MŠMT.

Následoval druhý krok, kterým bylo schvalovací řízení projektu Týmem organizace a řízení (dále TOŘ) veřejné zakázky (VZ) NSK2020. Zde jsme sice v prvním kole neuspěli opět díky zásahům pracovníků MŠMT, ale oproti dřívějšímu došlo k velikému posunu. V čem posun spočívá. Nedělám si žádné iluze o tom, že by se pracovníci MŠMT měnili. Ale už nemají takovou moc, jakou měli při dřívějších zakázkách NSK. Projevilo se to v tom, že náš nesouhlas s rozhodnutím byl znovu vrácen k posouzení pracovníků MŠMT, což se při dřívějších našich nesouhlasech nikdy nestalo. Jako příklad uvádím přístup k „detekci anomálií ze 2. 6. 2014:

- z jednání dne 19. 2. 2014 na MŠMT (Mgr. Mě., Mgr. Be. a Ing. H.) vyplynulo následující: MŠMT vyjadřuje konzistentně od roku 2013 nesouhlasné stanovisko s touto profesní kvalifikací.

Ano, 3 úřednice rozhodovaly za MŠMT, k rozhodnutí stačil pouze jejich názor bez jakéhokoliv zdůvodnění. Určitě by chtěli i nadále tímto způsobem ovlivňovat VZ.

Protože si myslím, že vás, čtenáře bude zajímat náš nesouhlas, dovolím si předložit jeho znění:

Vyřádění k usnesení Týmu organizace a řízení veřejné zakázky NSK2020 o vyřazení „Odborného pracovníka v přírodním harmonizování lidského organismu“ z harmonogramu prací na rok 2017.

Předkladatelé nesouhlasí se stanoviskem TOŘ, že u této profesní kvalifikace „nelze jednoznačně ověřovat kompetence vedoucí k harmonizaci lidského těla. To znamená, i kdyby bylo možno určit, jaké má zkoušený mít kompetence, tak nelze průkazně ověřit, jestli tyto kompetence vedou k cíli, že je daný člověk díky nim harmonizován. Toto je v rozporu s metodikou NSK – aby mohla profesní kvalifikace plnit svou zákonnou roli, musí mít reálně proveditelnou zkoušku.“

Pokud vhodný medicínský přístroj zjistí, že po působení odborného pracovníka došlo během hodiny

k významným pozitivním změnám v organismu klienta, musí každý člověk uznat, ať je jeho světonázor jakýkoliv, že tuto změnu ovlivnil svými profesními dovednostmi odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu.

Současné tyto změny svědčí o tom, že došlo k vytvoření podmínek pro uzdravování organismu (harmonizování), které klient osobně vnímá jako zmírnění nebo odstranění příznaků (únava, bolest).

Skutečnost, že operátor diagnostického přístroje je schopen posoudit potřebné kompetence odborného pracovníka, dokládáme vyjádřením lékaře ke způsobu ověřování:

Technika = měření vodivosti aktivních bodů na pokožce klienta a její změny v souvislosti s působením druhé osoby.

Přístroj = (Bicom Optima firmy Regumed) má certifikát EU jako lékařský přístroj.

Postup = měří se celkem 40 bodů na rukou a nohou. Měření probíhá nejprve před působením odborného pracovníka a dvakrát po jeho působení. První měření po působení je bezprostřední – cca do 5 minut, druhé je provedeno s časovým odstupem 0,5 – 1 hodina. Pokud bylo působení efektivní, musí dojít ke změnám naměřených hodnot.

Tento způsob ověřování byl prvně použit v roce 1995, kdy ho MUDr. M. Pekárek vypracoval na žádost poslanců, kteří v roce 1995 řešili legalizaci lidových léčitelů a požadovali stanovení způsobu, jak ověřovat jejich dovednosti. Na základě ověření byla přijata novela Živnostenského zákona, ve které byla přijata preambule: ŽZ se vztahuje i na lidové léčitele s platností od 1. 1. 1996.

Věříme, že ke změně názoru o uplatnitelnosti této profesní kvalifikace ve veřejném zájmu přispějí i přiložená kritéria a jejich hodnocení. Je v nich popsána první část zkoušky, která se týká prokázání kompetencí odborného pracovníka. Druhá část zkoušky, která se zabývá naučenými znalostmi, popsána není. Bude se řešit až při vypracování hodnotícího standardu.

Důvody, které vedly k navržení této profese do NSK2020:

1. Změnit přístup státu k ochraně veřejného zdraví, kde jsou v současné době legalizovány pouze metody a prostředky konvenční medicíny. Zatímco v číselníku CZ-ISCO není zařazeno ani jedno povolání ze skupiny 3230 (Odborní pracovníci v oblasti tradiční a alternativní medicíny), v polském číselníku povolání jich najdeme 13.
2. Zasadit se o to, aby v ČR byla respektována doporučení Světové zdravotnické organizace (WHO) o zařazení ověřených metod alternativní medicíny (AM) a tradiční medicíny (TM) do národní zdravotnické soustavy. Statistika WHO dokazuje, že většina obyvatel matičky Země není závislá na konvenční (vědecké) medicíně.
3. Změnit postoj některých ministerských úředníků k AM a TM. Za stav uvedený v odstavci 1 a 2 nesou odpovědnost především oni. Je třeba, aby pochopi-

li, že jejich postavení je službou pro všechny občany naší republiky, ne jenom pro určitou skupinu lidí.

4. *Tato činnost respektuje jedinečnost každého klienta, což se nedá tvrdit o mnohých prostředcích konvenční medicíny.*
5. *Umožnit spolupráci lékařů a odborných pracovníků v péči o zdraví klientů, což si přeje převážná část klientů, kteří se obrací na tyto pracovníky s prosbou o pomoc, kterou jim většina lékařů v současném zdravotnickém systému není schopna poskytnout.*

Pokud předložené argumenty ke změně rozhodnutí TOŘ nebudou stačit, navrhuje jako jednu z možností řešení společné setkání zástupců TOŘ, předkladatelů a klientů na pracovišti lékaře, který předvede ověření kompetencí vhodným medicínským diagnostickým přístrojem.

Na tomto setkání by šlo o výměnu informací mezi zúčastněnými stranami s vysvětlením, proč je klienty tato profese stále více vyhledávána a zároveň by zde bylo demonstrováno ověření odborných dovedností medicínským přístrojem. Termín setkání bude navržen podle možností lékaře.

*Ing. Vlastimil Bažant
předseda ČEPES,*

akreditovaného hospodářského společenstva HK ČR

S tímto textem byli seznámeni i všichni členové Sektorové rady a navíc byli seznámeni na Sektorové radě s doplňujícími informacemi Ing. V. Bažanta:

- 1) Díky členům SR za schválení PK „odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“ v červnu 2017.
- 2) TOŘ pozastavil řešení v tomto roce v rámci VZ NSK2020. Proti vyřazení jsme podali vyjádření, které vám bylo paní Janáčovou spolu s předpokládanými kritérii i řešením zasláno. Prosím vás, přečtěte si je.
- 3) Na náš protest k vyřazení ze zpracování jsme obdrželi oznámení, ve kterém se říká: „Vaše argumenty jsme předali kompetentním pracovníkům MŠMT a NÚV a požádali jsme o znovu posouzení.“
- 4) Nyní chci se ještě zmínit o tom, co jsme chtěli řešením dosáhnout a co v předložených materiálech se nenachází. V říjnu 2016 prof. JUDr. Ivo Telec, CSc. vedoucí katedry právnické fakulty Palackého university v Olomouci podal na MPSV podnět na doplnění číselníku CZ-ISCO o dvě skupiny povolání. Jedná se o specialisty a odborné pracovníky v alternativní a tradiční medicíně s kódovým označením 2230 a 3230. Prof. Telec je renomovaný odborník v právu na poskytování léčebné péče všemi způsoby, nejen prostředky konvenční medicíny. Další postup následoval podle pokynů ředitelky odboru trhu práce MPSV JUDr. Veroniky Trejbal Sokolské.
- 5) Navrhovaná PK má umožnit zařazení skupiny odborníků v alternativní a tradiční medicíně do číselníku CZ-ISCO. Jedná se o novou profesi, která má úplně jiná doporučená kritéria a i předpokládaný hodnotící standard je jiný oproti dříve schválenému RL PK „Biopraktik“, schválenému SR v roce 2013.

- 6) Jsme přesvědčeni o tom, že každý z uvedených důvodů, proč usilujeme o řešení nové PK v rámci VZ NSK2020 ve vyjádření, by měl stačit k tomu, aby PK do řešení byla zařazena.
- 7) Protože o zabránění tomu tuto PK řešit, usilují především někteří pracovníci MŠMT a NÚV, mám k jejich práci tyto připomínky. Prvořadým posláním ministerského úředníka je poskytovat služby všem občanům ČR a ne jen úzké skupině privilegovaných vědců-lékařů. Za druhé by si měli uvědomit, že svými postoji nás vrací do doby dávno minulé, kdy platil zákon číslo 20/1960 Péče o zdraví lidu.
- 8) Poslední poznámka: 5. 10. 2017 nám paní Janáčová rozeslala inspiraci pro tvorbu profesních kvalifikací. Samozřejmě, že jsem tam našel kód 2230 i 3230 Odborní pracovníci tradiční a alternativní medicíny – s popisem.

Profesní praxe, která vyžaduje méně rozsáhlé porozumění založené na poměrně krátkých dobách formálního nebo neformálního vzdělávání a odborné přípravy nebo neformálně prostřednictvím tradic a postupů komunit, z nichž pocházejí, jsou zahrnuty do skupiny 3230.

Čtenáře upozorňuji na kapitolu Živnostenská sekce, ve které jsou uveřejněny kvalifikační a hodnotící standardy profesní kvalifikace „Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“.

Jsme si plně vědomi toho, že pro uvedenou profesní kvalifikaci nutno zajistit vhodné pracovníky s ověřenými odbornými dovednostmi. V rámci učebního plánu počítáme s využitím cvičení pro prohloubení citlivosti vnímání energií rukama s cílem aktivovat odborné dovednosti. Současně ověřujeme, zda budeme moci přímým působením vybraných psychoenergetiků v adeptech probudit odborné dovednosti.

Pro tento účel se v Klatovech a v Praze uskutečnily semináře pro přípravu adeptů jak přímým působením tak cvičeními. Rovněž se uskutečnilo 31 individuálních přímých aktivací odborných dovedností. Při nich se zjistilo, že většina žadatelů začala pracovat (ovlivňovat) fiktivního klienta již při prvním působení. Také se ukázalo, že „zdroj“ neaktivuje ty, kterým by probuzení dovedností neprospl. Na aktivaci se připravují adeпти sami z materiálů, které obdrží, a na základě informací během přípravných seminářů.

Dovolte, abych Vás seznámil s informacemi, které získávají účastníci seminářů. Zprv je jsou to poznatky a zkušenosti převzaté z výzkumného pracoviště PEL (katedry 93) VŠCHT Praha. Jedná se především o přírodovědné poznatky jako fundamentální záření hmot, interakce energií za působení vědomí, využití schopností senzibilů v různých odvětvích s hlavním zaměřením na využití při ovlivňování osob s fyzickými i psychickými potížemi. Tyto poznatky vedly před dvěma lety k vypracování metodiky doporučené při harmonizování energetického systému lidského organismu.

Na semináři jsou probírány energetické systémy z tradiční medicíny, a to jak akupunktury, tak význam čaker. Současně je uváděno, že systém akupunkturních drah a bodů je pro nás základní, protože ten je přímo spojen s lidským tělem a vnitřními orgány. Zkušenosti z PEL nám ukázaly, že senzibilové mohou pracovat buď v režimu vědomém, nebo ve stavu spontánním. Oběma způsoby možno dosahovat značných

účinků, ale na základě praxe, doporučujeme režim spontánní, kdy senzibil působí jako prostředník a kdy omezuje působení svého vědomí a rozumu na co nejmenší míru. Způsob vědomý možno přirovnat k baterce, ze které se posiluje klient a senzibil se postupně vybíjí, takže po několika působeních se musí sám dobíjet. Protože toto působení je možno myšlenkami ovlivňovat, nemusí nakonec svoji vůli a chtěním působit vždy optimálně.

Pokud senzibil pracuje jako prostředník, poskytuje svoje tělo zdroji, ze kterého proudí ozdravné materie a svého vědomí používá na to, aby si uvědomil, že působení ještě probíhá anebo skončilo. Zkušenosti ukazují tyto základní aspekty:

- 1) Klient obdrží pouze tolik pomoci, kolik je schopno jeho tělo v současném okamžiku unést (při působení dochází v organismu klienta k vytváření toxického odpadu a v případě vědomého působení by mohlo toho odpadu být příliš).
- 2) Při tomto působení ozdravná materie prochází tělem senzibila, a pokud senzibil sám má nějaké problémy, pomáhá mu je odstraňovat.
- 3) Při tomto působení je tělo senzibila měněno k bezpečnému působení.

Nyní se budu zabývat myšlenkami a poznatky středoškolského profesora Karla Makoně, které velice ovlivnily můj materialistický názor na svět a které jsou velice vhodné i pro budoucí odborné pracovníky v přírodním harmonizování lidského organismu. Kdo to byl profesor Makoň? Byl to člověk, který v útlém věku dosáhl prožitím utrpení takového stupně rozšířeného vědomí, že rozuměl i přírodní řeči – tj. že rozuměl i tomu, co si říkají zvířata i ptáci. Neznám nikoho jiného, který by dosáhl tak vysokého stupně poznání. Začnu některými jeho myšlenkami:

- „Lékařská věda by mohla činit zázraky, kdyby do své činnosti zapojila duchovní aspekty“ – podstatou poznání současné medicíny je pouze poznání rozumové, a to je omezené. Poznání „vlité“ by znamenalo revoluční její rozvoj. Význam pro odborného pracovníka, pokud pracuje jako prostředník – aniž o to usiluje, automaticky zapojuje do své činnosti „duchovní aspekt“. Je třeba si uvědomit, že kromě vlitého vědomí existuje i vlitý klid, nekoněčné blaho, překrásné barvy či obrazy.
- „Kdybys věděl to, co já, neunesl bys to“, tuto informaci mi řekl na začátku mé proměny materialisty. Je třeba si uvědomit, že duchovnímu vývoji se musí přizpůsobit i fyzické tělo. A není bezpečné urychlovat duchovní vývoj různými rituály. U prostředníka probíhá současně s prohlubovaným poznáním (vlitým) i proměna těla i jeho dovedností.
- „Vkládejte do své činnosti trochu duchovního, tím nejjednodušším je myslet, že to, co děláte, neděláte jen po sebe, ale i pro ostatní.“
- „Pomáhej bližnímu, pomáháš i sobě.“

Všechny tyto myšlenky korespondují s předpoklady být dobrým odborným pracovníkem s rozvinutými odbornými dovednostmi:

- 1) Nesmí být sobec se snahou po jakémkoliv vlastnění, který se nedokáže zbavit lpění.

- 2) Promyslet, zda plánovaný budoucí život (založení rodiny, vztahy v rodině, povolání) mu nenaruší činnost odborného pracovníka.
- 3) Empatie ke všem lidem je nezbytným předpokladem.
- 4) Nerozlišovat mezi klienty.
- 5) Dosáhnout stavu, kdy mi nemůže záležet na výsledku, protože já nepomáhám.
- 6) Dokázat řešit problémy a pomoci je řešit i klientům.
- 7) Nepomáhat řešit problémy (nemoci), kterých se bojím.

O přímé aktivaci bylo podáno již dost informací a tak je možno přistoupit k aktivaci odborných dovedností vybranými cvičeními.

Cílem cvičení je posílit schopnost odborných pracovníků ve vycitování anomální (nezdravé) energie vycházející z orgánů lidského těla a působením (vysíláním) je měnit. Cvičení jsme vybrali z knihy světově uznávaného terapeuta a léčitele Jacka Angelo „Tvá uzdravující síla“, která se stala začátkem tohoto století bestsellerem alternativní medicíny. Jeho heslem je: „každý se může stát čistým kanálem pro uzdravující energie, které pozvolna odstraňují choroby, negativní emoce i destruktivní myšlenky“. Kromě jiného přednášel ve Velké Británii v Národní Federaci Duchovních Léčitelů.

Z této knihy jsme nezařadili do souboru ty, které jsou příliš založeny na vizualizaci a rituálech, protože jsme se přesvědčili, že pokud odborný pracovník bude skutečně pracovat jako „prostředník“, nebude ochranné rituály pro svou bezpečnost potřebovat a vizualizace by ho ze stavu „prostředník“ vracela vědomého. Ponechali jsme v souboru působení na dálku, které jsme doplnili našimi zkušenostmi. Na semináři především procvičujeme základní cvičení procitování energií dlaněmi, vnímání vyzařování energií na éterickém těle, auře a čakrách, cvičení pro zbavování negativních energií a pro sebeuzdravování.

Nakonec je třeba říci toto: odborný pracovník má být stejný, ať odborné dovednosti získá přímou aktivací anebo cvičeními.

*Ing. Vlastimil Bažant
předseda ČEPES*

Redakce si dovoluje zveřejnit starý příspěvek dcery pana Pavlity, který byl publikován po konferenci Psychoenergetické společnosti (nyní ČEPES) v roce 1995 pro opakovaný zájem veřejnosti o fenomén „biogenerátor“.

redakce

BIOGENERÁTOR

Dovolte, abych vám podala informaci o významu a osudu zařízení, které před mnoha lety vyvinul můj otec Robert Pavlita z Lázní Bělohradu a nazval biogenerátorem. Tématika je spjata s touto konferencí tím, že v roce 1982 byla aplikace biogenerátoru předmětem výzkumné zprávy Psychoenergetické laboratoře profesora Kahudy pod názvem Fyzikální projevy mentálně aktivované hmoty, oponované na VŠCHT v Praze.

Jaké vlastnosti jsou připisovány biogenerátoru? Biogenerátor je technicky modelovaný, zpravidla kovový předmět, umožňující kumulování zvláštního fyzikálního pole, produkovaného člověkem. Uvedené pole se váže na hmotu biogenerátoru a postupně se (až do určitých mezí) zesiluje v procesu nabíjení (tzv. aktivace). Jde o dlouhodobý opakovaný proces, končící řádově v čase jednotek měsíců.

Nabitý biogenerátor se projevuje jednak kvantitativně, jednak kvalitativně.

Kvantitativní projev lze sledovat např. prostřednictvím speciálního magnetometru. Ponoří-li se totiž do dutiny biogenerátoru (bez dotyku stěn) na okamžik (řádově 10 sec) malý vzorek některého ověřeného materiálu, změní se poté jeho odezva v magnetostatickém poli. Změna odezvy v rozsahu až desítek procent je dočasná, neboť původní parametry vzorku se zpětně dostaví samovolně v době řádově jednotek dnů až týdnů.

Důkaz o tomto jevu byl podán ve výzkumné zprávě Maďarské akademie věd - v Ústředním fyzikálním ústavu v roce 1987 se závěrem: Magnetizační křivky některých materiálů se mění s časem anomálním způsobem, s největší pravděpodobností následkem účinků biologické aktivace. Princip ověřeného přírodního jevu nebyl však charakterizován ani tam.

Kvalitativní projev lze sledovat v chování biologických objektů, umístěných v blízkosti aktivovaného biogenerátoru. Zde totiž záleží na tom, jaký program byl mentálně vložen do fyzikálního pole, kterým byl biogenerátor aktivován. Může jít o proces urychlení nebo zpomalení (ev. degradace) růstu, vývoje a trvání biologických objektů, třeba i v různých podmínkách při demonstraci léčivých, ale i jiných účinků.

Biogenerátoru věnoval můj otec prakticky téměř celý svůj život, který nebyl lehký. Po světové publicitě zásluhou novinářek S. Ostranderové a L. Schroederové v šedesátých letech, nastala v sedmdesátých letech doba zmatků. Aniž bych chtěla zde podat informaci o nechutné kampani, kterou můj otec musel tehdy protrpět, ohrazuji se nyní proti desinformaci o výkonu otce, uvedené v knize Alternativní medicína, její možnosti a rizika.

Pokládám za velice smutné, že přes výroky oponentů výzkumné zprávy Fyzikální projevy mentálně aktivované hmoty v roce 1982 nedošlo k profesionálnímu dořešení problému v naší republice. Pro ilustraci uvedu některé téze z oponentních posudků uvedené zprávě:

akademik Němec:

- doporučuje autorům obrátit pozornost k biologické podstatě problému,
- přijmout zprávu jako podklad k dalšímu studiu a prohloubit experimentální výzkum.

docent Vackář:

- považuje pokračování výzkumu za velmi účelné,
- doporučuje navázat zahraniční kontakty.

docent Vyšín:

- doporučuje materiál publikovat anglicky v zahraničním odborném časopisu a pokračovat v práci.

ing. Hrdlička:

- doporučuje připravit návrh komplexního úkolu státního plánu výzkumu,
- zapracovat do plánu řádné podíly vědecko-výzkumných pracovišť.

Poslední oponent byl zároveň spoluautorem vyjádření (memoranda) k výzkumu fyzikálních jevů, při kterých se projevuje přímá interakce lidské psychiky s neživou hmotou. Kopii tohoto materiálu mám zde a mohu vám ji předložit k nahlédnutí.

Co následovalo po oponentuře? Administrativní opatření k další omezené činnosti a zákaz publikování výsledků. Úkol byl prakticky zastaven po 18. dubnu 1983, kdy závěry z demonstrace účinků biogenerátoru, před zraky cca sedmdesáti odborníků ve velké zasedací síni ČVUT v Praze, byly prohlášeny za nesignifikantní a další výzkum problému za neúčelný. Závěr byl potvrzen i na konferenci pražské pobočky Jednoty českých matematiků a fyziků v Alšovicích v roce 1984.

Jeden měsíc po zastavení podpory výzkumu, v květnu roku 1983 na Mezinárodní konferenci o psychotronice (organizace IAPR) v Bratislavě, na veřejné přednášce, označili ruští badatelé mého otce za pionýra světové vědy, přičemž prohlásili, že biogenerátor má mimořádný význam, je u nich realitou a funguje. Ve sborníku konference otiskli nezřetelný obrázek předmětu, označeného jako „generátor CERPAN“ a obrázek jeho účinků na počáteční růst pšenice (obrázky mám zde k dispozici). Nemusím snad ani uvádět, že podobný obrázek o účincích svého biogenerátoru měl ve svém archivu i můj otec. Jak se můžete přesvědčit, pojem Pavlitova biogenerátoru vešel do světových lexikonů parapsychologie.

O stavu výzkumu v dané oblasti se můžeme dočíst ze zahraničních informací. Tak velmi zajímavou informaci podal Petr Garjajev, vědecký pracovník Fyzikálního ústavu Lebeděva, oddělení teoretických problémů Ruské akademie věd. Uvedl, že po desetileté práci výzkumného týmu biologů, fyziků, matematiků, lékařů a chemiků dospěli k závěru, že vhodně programované generátory mají rozhodující vliv na chování biologických objektů, neboť vyzařují zvláštní fyzikální pole, interagující s hmotou na úrovni atomární. Rozhodující moment tvoří slovo, programově vložené do aktivace. Výsledky bádání nebudou nadále skrývány a budou zveřejněny.

Za to, že to nebude v naší republice, můžeme podle mého názoru vděčit úzkému kruhu zasloužilých odpůrců psychoenergetiky, který bude jednou vyjmenovávat asi někdo jiný.

Jana Zapadlová-Pavlitová

CELULITIDA

U celulitidy dochází k tomu, že tukové buňky jsou přeplněny tukem a utiskují okolní struktury. Tlačí na kapiláry i venuly, čímž se snižuje průtok krve. Z toho plyne snížená sycení (saturace) kyslíkem, jehož výsledkem je zhoršení metabolismu a tím větší usazování tuku do buněk.

Také je utiskována pojivová tkáň, která pak hrbolky ještě více zvýrazní. Přecpané buňky vytvářejí pak hroznovitě útvary, což se na povrchu pokožky projeví jako hrbolky a doličky. Normální velikost tukové buňky je asi $1/2 \text{ mm}^3$ a svůj objem může díky přeplnění tukem zvětšit až 60x a její rozměry pak dosáhnou až $1,5 \times 0,5 \text{ cm}$.

Zvětšený tlak na drobné cévky, tj. kapiláry, (vedou okysličenou krev) a venuly (vedou odkysličenou krev) vede samozřejmě ke zhoršenému zásobování kyslíkem a živin jak kůže, tak podkožní struktury. To se zejména projeví na kolagenních a elastických vláknech, které dodávají kůži pevnost a pružnost. Navenek se to projeví ochabnutím kůže, která pak visí a začne urychleně stárnout. Kolagenní vlákna, která drží tukové buňky, ztuhnou a tukové buňky jsou takto uvězněny. Tím se zpomaluje a zhoršuje přívod kyslíku a odvod škodlivin, navíc se v nich udržuje voda a pomerančová kůže je na světě.

Celulitidu má na svědomí mimo jiné snížení transportní kapacity mízního oběhu. Kůže degeneruje je slabá a odpadní látky z látkové přeměny se ukládají do tukových buněk.

Nedostatek živin a kyslíku v oblasti s celulitidou umožňuje vznik neinfekčních (aseptických) mikrozánětů (mikrodráždění) a jejich špatné hojení.

Na počátku této patologie stojí volné radikály, které nejsou lapány právě v důsledku nedostatečné saturace živinami a kyslíkem. Volné radikály pak způsobují aseptické mikrozáněty v kůži.

Kůže reaguje tím, že produkuje enzym elastázu, který štěpí elastin (vláknitá bílkovina, která dělá pružnost tkáně) ve snaze zánět zlikvidovat. Stejně tak jsou narušována vlákna kolagenu. To má za následek ztrátu pevnosti a pružnosti. Výsledný efekt je visící kůže, která je navíc hrbolatá.

Celulitidu můžeme rozdělit do tří stupňů:

1. stádium – hrbolky jsou zjistitelné jen pohmatem a vidět nejsou
2. stádium – hrbolky jsou vidět jen při stisknutí tkáně, například noha přes nohu
3. stádium – hrbolky a doličky jsou vidět pouhým okem.

Celulitida začíná většinou na stehnech, pak na hýždích a břichu. Protože sem se ženám ukládá nejvíce tuku jako zásoba na zlé časy.

To jsme podědili po svých prapředcích, vzhledem k tomu, že jsme potomci těch, co přežili. Přežili právě ti, co měli dostatečné zásoby tuku v zásobárnách, tj. na stehnech, bocích a hýždích.

Celulitida je proces, který může postihnout celý povrch člověka, mimo obličej, dlaně a plosky nohou. Celulitida je proces, který trvá měsíce a roky, a proto ji nelze vyléčit ze dne na den. A nutno uvážit i ten fakt, že vyprázdněním tukové buňky nebo jejím zmenšením se buňka neztratí. Čeká, kdy zase bude moci uložit nějaký tuk do zásoby, tj. naplnit se.

Mezi faktory, které podmiňují celulitidu, patří v první řadě stravování, a to jak do množství, tak i do kvality, nadbytek kalorií, soli je pak přímým důsledkem.

Dále sem patří alkohol, stres, špatné prokrvení tkáně, nedostatek pohybu a zanesený organismus.

Faktor, který tento proces urychluje je i sluneční záření, zejména jeho UVA složka. A tak ty ženy a dívky, které nepoužívají kvalitní krém na opalování a o svoji pokožku řádně nepečují, jsou na podzim starší o několik let a celulitida je výraznější!!!

Celulitida je hlavně problém žen, protože struktura jejich kůže je jiná. Obsahuje více elastických vláken, proto je pružnější, ale méně kolagenních vláken, a proto je méně pevná a na poškození náchylnější. Také struktura je jiná. Muži mají strukturu vláken ve tvaru mřížky, zatímco ženy mají snopce lineárně uspořádané a tato struktura je méně pevná, než mřížka. To se začíná na ženách projevat již po 25 letech jejich života, protože elasticita klesá.

Terapie celulitidy je svízelná a hlavně trvalá, nikoliv jen dlouhodobá. Nejlepší postup je ten, kdy léčíme vnitřně i zevně. Čili v celém komplexu životospráva, pohyb, koupele, krémy, masáže.

Teorie vzniku

1. Výzkumy prokázaly, že pravděpodobnost vzniku celulitidy stoupá se zvyšováním hmotnosti. Ale nevysvětluje, proč celulitidou trpí i velmi štíhlé ženy, zatímco některé „cvaldy“ ji nemají.
2. Celulitidu způsobuje více faktorů – hormonální změny, puberta, menopauza, časté diety, antikoncepce, nedostatek pohybu, zkrátka celkový způsob života. Ženské tělo se nedokáže zbavit některých produktů a ukládá je v okolí buněk, kde toxiny napáchají méně škod. Toto hromadění se projeví po dosažení určitého množství jako nerovnost pokožky. Proto u žen je důležité, všelike mačkání, masírování, lymfodrenáž nejrozličnějšího druhu. (Ženský hormon estrogen je antagonist (opačně působící) vůči vitamínu E, který podporuje oběh krve a dále vůči vitamínu B6 - pyridoxinu, který má močopudný účinek a odstraňuje zadržování tekutin v tkáních. Vzhledem k tomu, že hormonální antikoncepce obsahuje estrogen v relativně vysokém množství, není vhodná pro ženy, které se celulitidě chtějí vyhnout.)
3. Jak kůže stárne, tak se stahuje a hrubne. Zvyšující se tlak deformuje tukové buňky, buňky s toxiny a tekutinou kolem pojivových tkání, čímž se vytváří hrbolky. Jak se kůže věkem tenčí jsou hrbolky více vidět.
4. Celulitidu mají ženy, u kterých byla zjištěna zácpa, slabý lymfatický systém, špatný krevní oběh a nedostatečná funkce jater a ledvin. To souvisí s pitím černé kávy, stresem, obezitou, alkoholem.
5. Váčky z vody, tuku a nečistot, které tvoří celulitidu, podporují tvorbu krevních stáženin, což dále vede k oběhovému potíží. Hydrogenované tuky, tzv. trans mastné kyseliny, které vznikají hydrogenací, tj. ztužováním, kdy se tam přidá vodík za teploty nad $120-140^\circ\text{C}$.

Rizikové faktory celulitidy

Velké riziko tvorby celulitidy představuje především změna hormonů v krvi. Objevuje se tedy například v období puberty, těhotenství, menopauzy či při užívání hormonální antikoncepce.

Dalším zásadním faktorem, který způsobuje celulitidu, je ochabování vazivové tkáně. K tomu může dojít při nevyvážené stravě, nedostatku pohybu nebo malému příjmu tekutin.

Dalším rizikovým faktorem je nedostatečná funkce krevního a lymfatického systému – to je stav, který může být způsoben například nedostatkem pohybu.

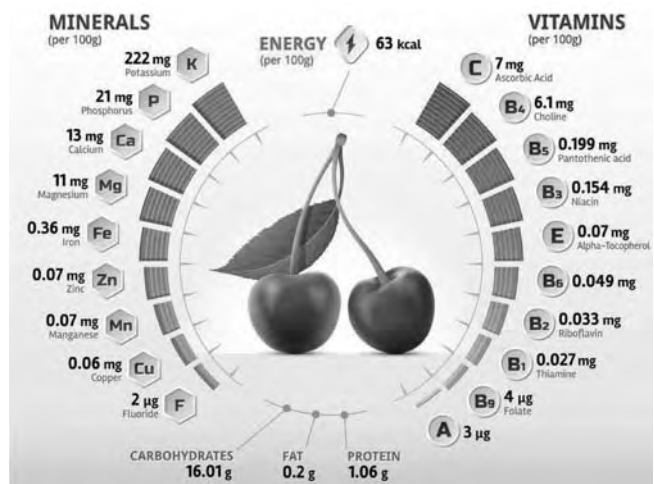
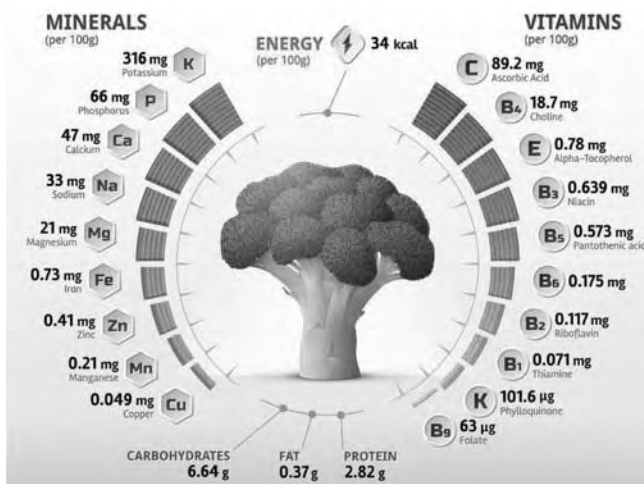
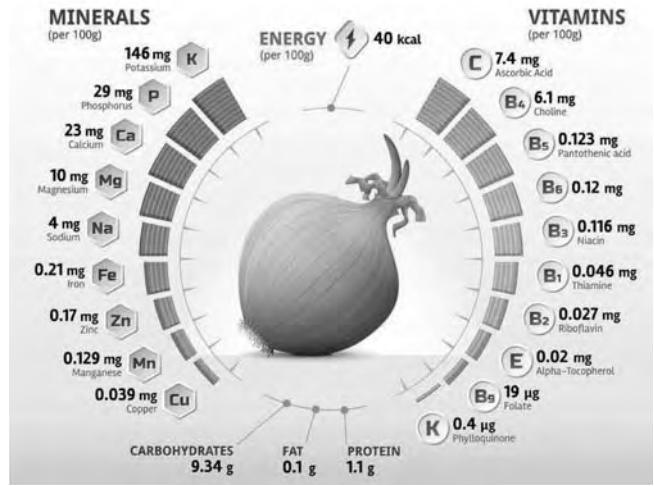
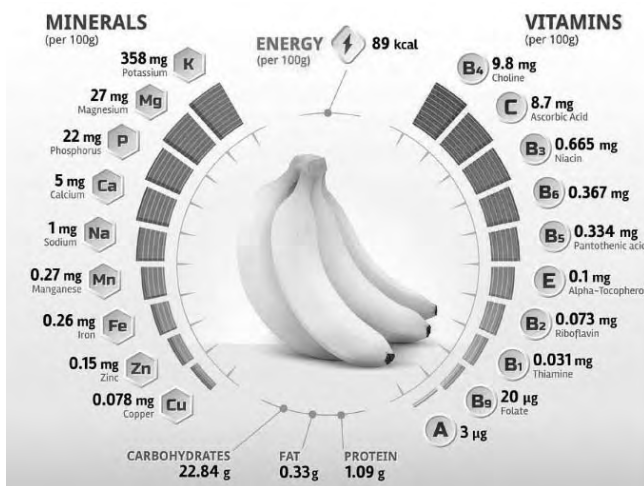
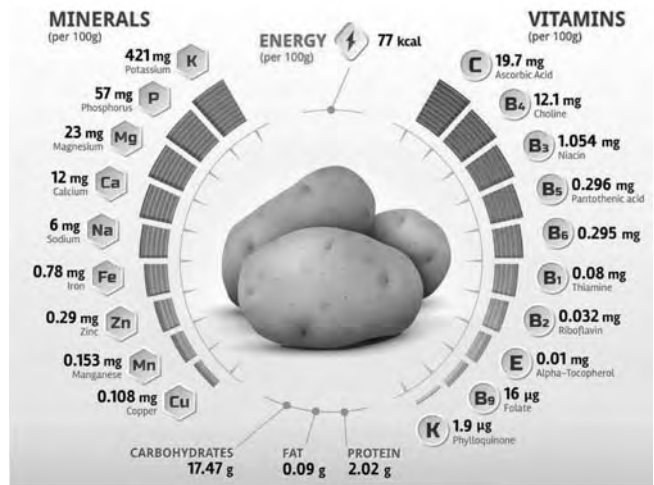
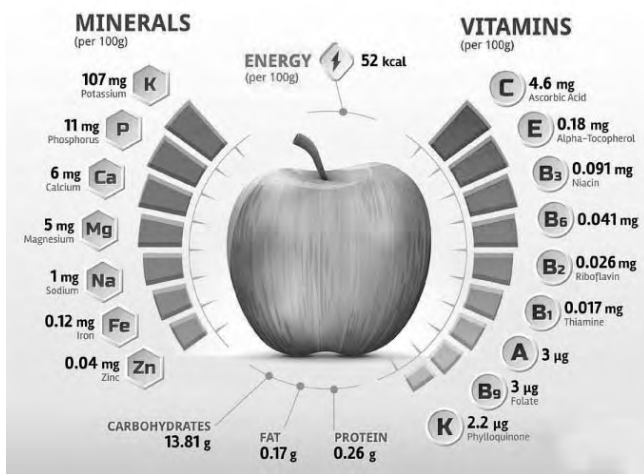
Špatná činnost jater přispívá k celulitidě, protože dochází ke zhoršenému metabolismu tuků. Uvádí se také, že příčinou celulitidy je rovněž příliš těsné oblečení, které brání správnému proudění krve, a tím dostatečnému prokysličení. To pak přispívá ke zvyšování tuku.

Je prokázáno, že celulitida může být i dědičná, ale nemusí se nutně vždy projevit, pokud nejsou přítomny ostatní rizikové faktory zmíněné výše. Přestože celulitida bývá spojována s nadváhou a obezitou, čím dál častěji se také objevuje i u štíhlých.

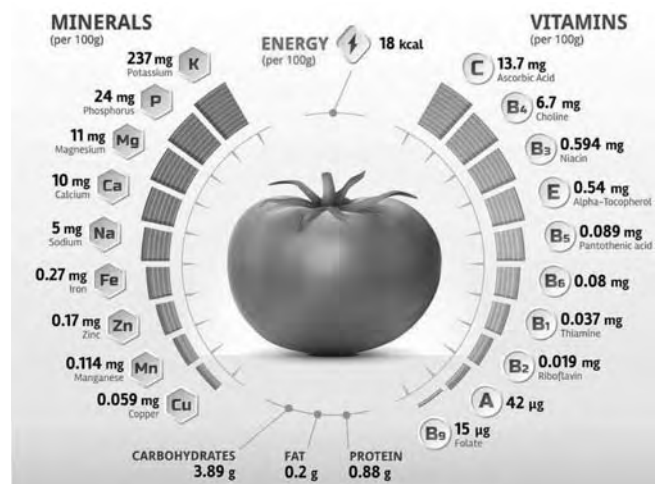
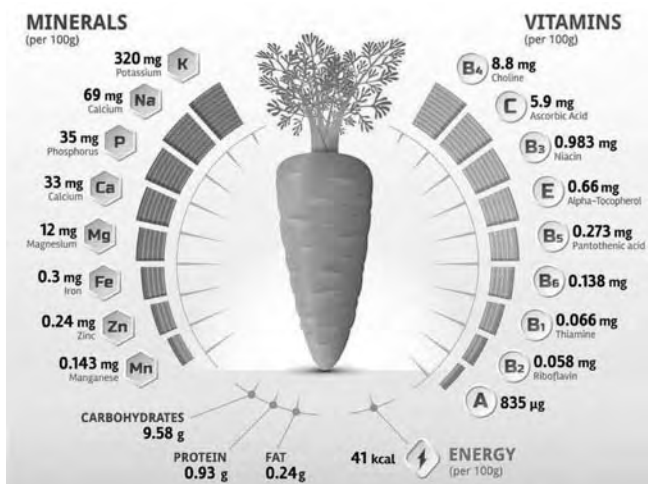
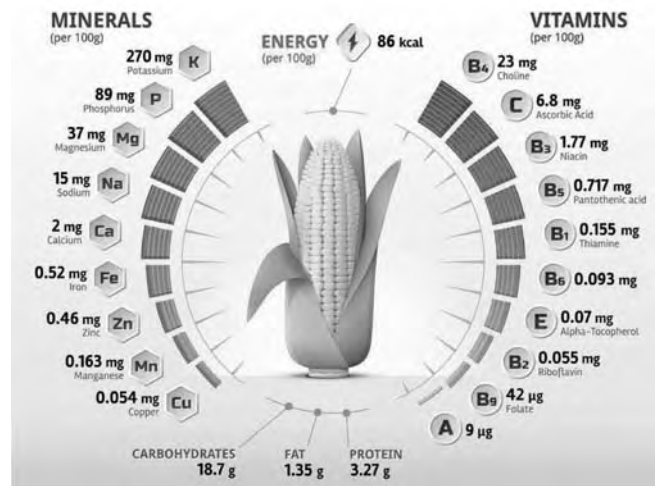
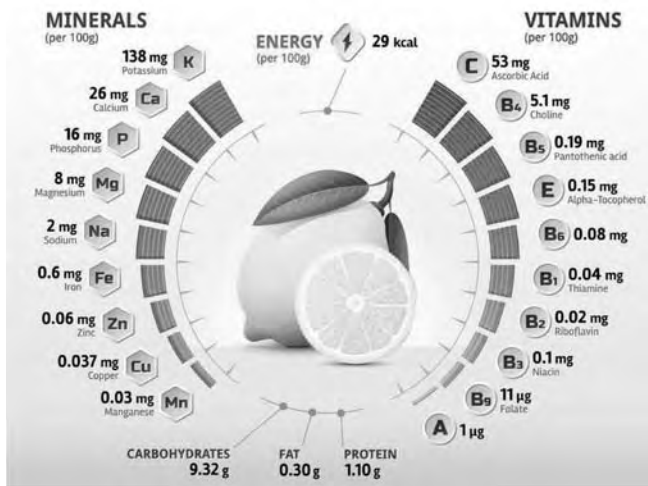
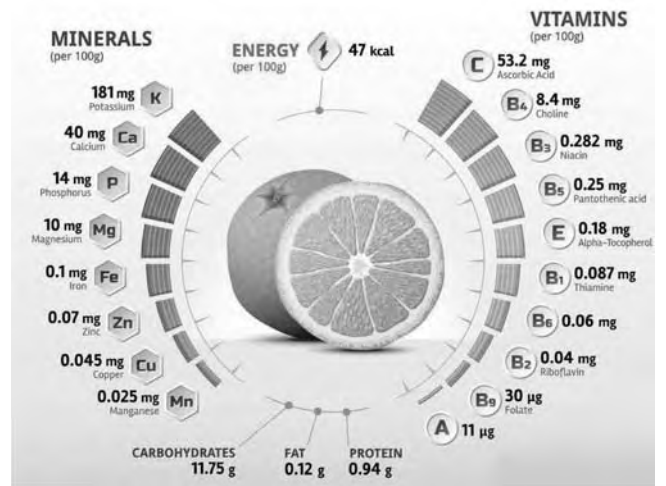
MUDr. Jan Doležal

MINERÁLY A VITAMÍNY

SCHUMANNOVA RESONANCE ZEMĚ A BUDOUCNOST

Co je Schumannova resonance?

Věřte tomu, nebo ne, Země se chová jako ohromný elektrický obvod. Atmosféra je skutečně slabý vodič a jestliže není žádný zdroj náboje, její skutečný elektrický náboj by difundoval v 10 minutách. Existuje dutina vymezená povrchem země a vnitřním okrajem ionosféry - 55 kilometrů nad zemí. V určitém okamžiku, celkový náboj uložený v této dutině je 500 tisíc coulombů. Existuje vertikální tok proudu mezi zemí a ionosférou 1-3x 10¹² ampéry na m². Odpor atmosféry je 200 Ohm. Napěťový potenciál je 200 000 V a kolem 1 000 blesků v každém okamžiku. Každý z nich produkuje 0,5-1 A proudový tok v zemské elektromagnetické dutině.

Schumannovy rezonance (dále SR) mají charakter stojatého vlnění elektromagnetických vln, které existuje v této dutině. Vlny nejsou přítomny stále, ale musí být excitované, aby byly pozorovatelné. Nejsou způsobeny ničím na zemi, zdá se však, že se vztahují k elektrické aktivitě v atmosféře, obzvláště během doby silné bleskové aktivity. Vyskytují se v několika frekvencích mezi 6 a 50 Hz; specificky 7,8 – 14 – 20 – 26 – 33 – 39 a 45 Hz, s každodenním kolísáním kolem ± 0,5 Hz. Pokud vlastnosti zemní elektromagnetické dutiny zůstávají stejné, je předpoklad, že jde o nějakou změnu cyklu slunečních skvrn jako reakce zemních ionosférických změn v 11letém cyklu sluneční aktivity. SR jsou nejvíce dobře patrné mezi 20.00 a 22.00 UT (21.00–23.00 SEČ). Je známo, že zemská atmosféra nese náboj, proud a napětí a není překvapením, že se vyskytnou i elektromagnetické vlny. Rezonanční vlastnosti této pozemské dutiny byly prvně předpovězeny německým fyzikem W. O. Schumannem mezi roky 1952 a 1957, a prvně detekovány Schumannem a Konigem v roce 1954. První spektrální reprezentace tohoto fenoménu byla připravena Balserem a Wagne-rem v roce 1960. Hodně bádání v posledních 20 letech bylo uskutečněno oddělením válečného námořnictva, které zkoumá extrémně nízké frekvence pro komunikaci s ponorkami.

Bylo zjištěno, že tzv. alfa vlny našeho mozku kmitají právě na této frekvenci (7,8 Hz). Znamená to, že jsme do jisté míry fázově spojeni s tělesem Země? Platí toto spojení i pro celou další řadu ostatních, zejména elektrických a elektromagnetických procesů? Nevede cesta zisku „volné energie“ právě tudy?

Měření míry vibrace země znamená měřit její srdeční tep. To je SR, která je měřena odlišně od geofyziky, ve vyšší sféře informací. V období harmonické konvergence byla na hodnotě 7,8 Hz, ale v posledních letech začala stoupat, zejména od srpna 1987 se začátkem mocného duchovního probuzení. Shodně s některými prameny se ustálila na 12,9 Hz a předpokládá se, že se bude v blízké budoucnosti zvyšovat až na 13,8 Hz.

Stoupání základní frekvence zemního pozadí, nebo-li „srdečního tepu“, je dramatické. Za desetiletí celkového měření byl stálý stav 7,8 Hz. A tak se stala stálou veličinou. Globální vojenské komunikace byly vyvinuty právě na této frekvenci. Nedávno podaná zpráva konstatovala zvýšení frekvence přes 11 Hz, avšak se stálou vzestupnou tendencí. Věda nezná příčinu, nebo nějaké vysvětlení. Gregg Braden však zjistil v databázích norských a ruských vědců vazbu na počasí. Věda uznává SR jako citlivý indikátor tep-

lotních změn celosvětového počasí. Věří v kolísání SR jako možném faktoru pro vznik krutých bouří, záplav, a počasí posledních let.

Zatímco zemský „puls“ má vzestupnou tendenci, magnetická intenzita pole klesá. Podle profesora Bannerjee (univerzita New Mexico) magnetické pole ztratilo více než polovinu jeho intenzity za poslední 4 tisíce let. A protože předzvěstí magnetických polárních změn je tato intenzita pole, profesor Bannerjee věří, že další zvrat musí nastat. Podle Bradena jsou, tyto periodické změny přidruženými zvraty, v geologickém záznamu země, které oznamují magnetické změny. Jsou rovněž příznaky předcházejících změn v historii. V prezentovaném globálním časovém měřítku jich bylo velmi málo.

Shrnutí

1. Pamatujme si, že SR (či „puls srdce“ matky Země) byl 7,8 Hz po tisíce let, ale stále stoupá od roku 1980 a má tendenci k urychlení. Nyní je to kolem 12 Hz. Zastaví se až na 13 Hz.
2. Nulový bod nebo změna věků byla předpovězena starodávnými národy na tisíce let dopředu. V minulosti se uskutečnilo již mnoho změn, včetně člověka a stále se vyskytuje každých 13 tisíc let v každé polovině 26tisíciletého procesu.
3. Nulový bod, nebo přepólování magnetických pólů bude pravděpodobně brzy, během příštích málo let. Je zde možná synchronizace s čtyřcyklovým biorytmem Země, který se vyskytuje každých 20 let, vždy 12. srpna. Příští výskyt by měl nastat 12. srpna 2023. Filadelfský experiment a projekt Montauk (tajný vojenský projekt - cestování v čase) byly oba uzamčeny do 12. srpna 20tiletého biorytmu.
4. Tvrdí se, že po nulovém bodu bude Slunce přibližně vycházet na západě a zapadat na východě. Minulé události této změny byly nalezeny ve starých záznamech.
5. Je zajímavé, že nový světový pořádek se počítá s nabytím moci od roku 2023. To se může, nebo nemusí stát, závisí to na mnoha faktorech a denních událostech. Zůstaňte soustředění a sledujte vaši intuici.
6. Zvrat nulového bodu bude pravděpodobně znamenat pro nás seznámení se 4. dimenzí. Tady všechno to o čem přemýšlíme, nebo si přejeme, bude okamžitě patrné. To také zahrnuje lásku i strach. Náš záměr bude na vrcholu důležitosti.
7. Většina technologií, které známe, přestane fungovat. Možné výjimky mohou být u technologií založených na tak zvaném „nulovém bodu“, nebo volné energii.
8. Naše fyzické tělo se promění jakmile se přiblížíme k nulovému bodu. Naše DNA je jsoucno „vyšší verze“. Bude vytvořeno nové osvětlené tělo.
9. Mayský kalendář předpověděl všechny změny, které se přihodí. Mayové říkají, že půjdeme zpět do přirozeného koloběhu přírody a vesmíru. Od roku 2012 vstoupíme do 5. dimenze (po zvratu na 4. dimenzi v nulovém bodě).*)
10. Celá tato informace není hrozivá. Musíme být připraveni ke změnám, které přijdou s novým věkem světla. Půjdeme na odvrácenou stranu peněz a ča-

su, tam kde na strachu založené představy budou zcela odstraněny.

*) Zdroje informací z roku 2003.

Budoucnost?

Výše uvedené změny lze očekávat až dosáhneme plného odkrytí fotonového pásu energie. To je energetické pásmo tvarované jako toroid, kterým naše sluneční soustava projde dvakrát v 26ti tisíciletém cyklu. Každý průchod předchází fáze trvající kolem 2 tisíc let. Jsme v současné době v pásu s našimi spojenci z jiných civilizací v naší Galaxii Mléčné dráhy. Pro vzestup naší vibrace jsou postupně uvolňovány některé fotonové energie do naší sluneční soustavy. Důležitější interdimensionální energie působící na naši spirituálnost a fyzický stav, také pocházejí z centra naší galaxie směrem k našemu Slunci a potom na její planety. Původní 12ti pramenný systém RNA/DNA bude nahrazen nejnovějším 2 pramenným systémem. Zvýší se tím náš 7-čakrový systém tělních energetických vírů na 13-čakrový systém. Budeme také vědomě užívat 100 % kapacity našeho mozku, namísto teď využívaných 10-20 %. Plné vědomí nám oznámí, co jsme a co máme dělat v budoucnosti a co byly naše minulé životy. Budeme mít univerzální znalosti a náš mozek bude mít nadlidské vlohy.

Prameny:

<http://www.2012.com.au/SchumannResonance.html>

<http://www3.ceinternet.com.au/~galactac/newdir.htm>

anonym: Schumannovy rezonance?, WM - Magazín, 15/2003

Zpracoval Jan Dolejš

Winfried Otto Schumann

Vojtěch Roučka SIDERICKÉ KYVADÉLKO V PRAKTICKÉM ŽIVOTĚ 1939

(výňatek z knihy)

Hledání vodních pramenů

Jak nepostradatelným předmětem denní potřeby jest voda, netřeba se ani rozepisovati: potřebujeme ji k pití, k vaření, k mytí i koupání bez výjimky v každé domácnosti, při hospodářství tím více ještě k napájení dobytka a konečně k potírání nejdražšího živlu - ohně za požáru. Není proto divu, jestliže každý majitel, byť i nejmenšího domečku s malým dvorečkem, zatouží, aby s tak důležitou a stále potřebnou věcí byl naprosto neodvislý od libovůle souseda a měl svoji studni vlastní, která by mu skýtala nejen vodu dobrou, ale i v dostatečném množství.

Jdete-li ale po venku a ptáte se po usedlostech jednotlivých majitelů, zda skutečně našli hned napoprvé nejvhodnější místo pro studni, brzo zjistíte, co peněz bylo v pravém slova smyslu zakopáno v zemi jenom proto, že studna byla hloubena v místě »od oka« vybraném. A přec existuje věc, jež v takových případech nejlépe a zaručeně neklamně nám může poraditi, totiž siderické kyvadélko.

Pravda, existuje ještě pomůcka druhá - proutek, s nímž jest již obecnoství více sžito, a proto mu také více důvěruje, ale je-li již pro kyvadélko třeba vykazati onu schopnost - sensitivnost, tož tím spíše pro »proutek«. Ale my se spokojíme s kyvadélkem, neboť dařily-li se nám všechny pokusy již na předešlých stranách uvedené, musí se nám pověsti i ony, jež vedou k nalezení vody pod zemí. Mimo to přidržíme se kyvadélka také již proto, že je přístrojkem skutečně universálním, všemožně upotřebitelným, čehož u proutku není.

Ovšem, ke všemu je třeba cviku a zkušeností, tím spíše pak jich vyžaduje tento obor, má-li vésti k výsledkům zaručeným a uspokojivým. Proto upřímně radím každému, aby každý zde uvedený pokus několikrát opakoval a teprve vykázal-li vždy tentýž výsledek, považoval jej za zaručeně správný. A nejen opakovati pokusy stejné v tentýž den, i v následujících přesvědčiti se, zda dospějeme ke shodným údajům kyvadélka co minule! A opět vésti o každém pokusu co nejpřesnější záznam! Jedině tak získáte zkušenosti, na nichž se dá později stavěti s naprostou jistotou. Také úplný klid a trpělivost jsou nezbytnými podmínkami zdaru; jsme-li unaveni ať již tělesnou neb duševní prací, rozčileni nějakou hádkou neb rozrušení starostmi, zanechme i nejjednodušších pokusů - nevedly by k správným uzávěrům.

I zdravotní stav nezřídka rozhoduje o dobrém neb nesprávném výsledku, a proto nepodnikejte nic podobného, necítíte-li se úplně zdraví.

a) Prvé krůčky

Nejprve se musíme dobře seznámiti s vodou samou. Každý ví, že rozeznáváme hlavně dva druhy

pro domácnost potřebné: vodu měkkou na mytí, praní a vaření, tvrdou k pití.

Nalijme proto do jednoho skleněného püllitru vodu zaručeně měkkou, tedy z potoka, řeky neb rybníka a do druhého vodu, o níž jsme přesvědčeni, že je tvrdá (zanechává nám po úplném vyvaření sedimentu zv. odparek). Každá studniční voda nemusí být vždy tvrdá.

A nyní zkusme kyvadélkem, jaké dostaneme nad těmito dvěma druhy vody základní či charakteristické výkyvy: měkká voda vykáže pěkný kruh ve směru hodinových ručků, tvrdá naproti tomu prostý výkyv v linii.

Ale s tvrdou musíme se obírat více: Učiňme tento pokus ráno! Zjistíme, že linie má zcela jiný směr než při stejném pokuse v poledne a opět jiný po poledni neb dokonce večer, vždy však zůstává linií. Všimneme-li si blíže tohoto měnění směru, seznáme brzy, že nepůsobí tu nikdo jiný než - slunce nebo za noci měsíc - kyvadélko totiž zaujme vždy směr buď k tomu nebo onomu dle doby, v kterou pokus podnikáme. S tímto zjevem setkáme se ze začátku často, později již svoji vůli vlivu tomu zcela zabráníme. Proč je to možné, zůstává zatím záhadou.

Když jsme se přesvědčili o základních výkyvech, zkusme nyní jinou věc: Kyvadélko pomalu výš a výše nad sklenici nadnášejme - upozorujeme, že oddalováním výkyvy chabnou, jak v rozkvyvu, tak i v rychlosti.

Tedy těmito dvěma pokusy přesvědčili jsme se o dvojím: že kyvadélko činí značný rozdíl mezi vodou měkkou a tvrdou a že také rozdílně reaguje dle svého oddálení od vodní hladiny. Přibližováním stávají se výkyvy větší a rychlejší, oddalováním ztrácejí jak na síle, tak i na rychlosti. Poznatků těch budme tedy pamětlivi pro pozdější dobu, až vyjdeme si hledati vodu do přírody.

Nejtěžší úkol nás ale teprve čeká právě v hledání. Zakryty půdou, nezřídka i skalou, ukryty jsou prameny našemu zraku úplně, takže s počátku byli bychom velmi nejisti, kde dříve s hledáním začít.

Sic sama příroda - jak dále bude též uvedeno - při opatrném a rozvázném postupování v mnohém nám napoví, pokud si ale nejsme jisti základními znalostmi, neodvažuj se nikdo ihned pokusů před veřejností a raději se snaž ještě dále se přesvědčovat i o svém umění několikerým opakováním následujících způsobů hledání vody:

Opatřte si větší dřevěnou nádobu, o jakou není v žádné domácnosti nouze, a naplňte vodou. Nyní ale bezpodmínečně musíte požádati někoho o pomoc, ne snad aby dělal svědka počátečních nezdarů, ale jako pomocníka, jehož rozmarům budete na chvíli vystaveni. Jemu totiž svěříte naši nádobu s vodou se žádostí, aby ji ukryl v místnosti, jež se nachází pod onou, kterou obýváme. Ve vlastním domě tyto zkoušky nebudou činiti nijakých potíží, hůře ovšem tomu, kdo bydlí v nájmu - tenť musí si ovšem poradit sám dle svých poměrů.

Je-li nádobu s vodou umístěna tak, že zaručeně nevíte místo, kde pod vámi - stropem oddělena - stojí, pokusíte se zjistiti nyní její umístění pod podlahou. Postupujete zcela systematicky stále jedním

směrem, oddalujice se vždy nejvýše 1 m od pásu, který jste již prošli, až konečně přijdete v místo, kde se dá kyvadélko do pohybu. Při tom ale nesmíte pustiti s mysli otázku: Kde je vámi hledaná voda? Jakmile kyvadélkem bude přítomnost vody pod námi prozrazena, nevzdalujte se již s onoho místa daleko a sledujte, kde dostanete výkyv největší a kde zas nejmenší a tato místa si křídou na podlaze značte. Nepozbývejte ovšem trpělivosti, postupujte nyní třeba po úsecích 20 cm od sebe vzdálených a snažte se určit co nejlépe právě ona místa, kde výkyv je již sotva znatelný. Tak brzy seznáte, že hranici, kde přechází kyvadélko již téměř do klidu, tvoří kruh a tu je přirozeno, že právě v jeho středu bude ono místo, kde nachází se pod námi vaše nádoba s vodou.

Tento pokus opakujte mnohokrát, vždy ovšem po přemístění nádoby a stále tak, abyste neměli vůbec tušení, kam nádoba byla postavena. A abyste se naučili určovati i druh vody, požádejte svého pomocníka, aby neopomenul také občas vodu vyměňovati, a sice měkkou za tvrdou a naopak, ovšem zas bez vašeho vědomí.

Při všech těchto pokusech neopomeňte věnovati též pozornost velikosti na podlaze vyznačených kruhů, jež nám znamenaly hranice, mimo něž již kyvadélko na vodu pod námi umístěnou nereagovalo. Přesvědčíte se, že kruhy budou poměrně o stejném průměru, dali-li jste si práci s přesným jich vymezením a zůstala-li nádoba vždy v stejné výši; byla-li hladina vody znatelně níže, zvětší se ve vyšší, tedy k vám bližší poloze, zmenší se. A tu máte hned jedno dobré vodítko pro práci venkovní: Víte-li, jak hluboko byla pod vámi voda v nádobě, snadně si výpočtem zjistíte poměr mezi rozlehlostí kruhu či jeho průměrem a výškou, resp. hloubkou, v níž se nacházela vodní hladina. Tak stáli-li jste např. 3 m nad ní a kruh vykázal průměr 0,60 m, pak 1 m hloubky odpovídal by 0,20 m průměru, či 0,10 poloměru, neboli vzdálenosti od ohniska, kde vykázalo pohybov největší. ($0,60 : 3 = 0,20$).

Uvedenými daty nenechte se ovšem mýlit. Uvádím je jako příklad, ale každý z vás dle svých schopností dospěje k výsledku jinému, mimo to také způsob uvedených pokusů liší se od poměrů venku, kde mezi námi a hladinou vody budou vrstvy různorodé půdy, která může jednou reakci vodní sesilovati, jindy opět seslabovati, takže námi stanovený poměr bude vždy jen velmi přibližný. Rozhodně ale nikdy nás nezklamě zjištění, kde výkyv byl nejmocnější, tam že jest i ohnisko působnosti, tudíž námi hledaný pramen neb zdroj vody vůbec.

Kdo disponuje zahrádkou neb volnou půdou, může učiniti ještě obdobný pokus v přírodě samé. Nádobu s vodou opatří dobrým víkem a kýmsi druhým nechá vyhloubiti na pozemku několik jam, v nichž do jedné se nádoba s vodou ukryje a opět zemí zahází. Ostatní přirozeně budou sloužiti jen k oklamání zkoušejícího a stačí tudíž jen odkryti zem do vrstvy asi 20 cm (na výšku rýče), ale všechny důlky musí činiti stejný dojem, aby hledání bylo ztěženo. Zde ovšem již je práce usnadněna, neboť stačí pak s kyvadélkem obcházeti jen rozrytá místa, až se konečně objeví právě, kde voda je skryta.

Další pokus, kterým jsme nuceni si nahraditi kontrolu, do jaké asi šíře vodní pramen dle hloubky působí, provedeme se studní, k níž máme přístup. Vyšetříme si, kde je as hraniční kruh jako při pokusech v místnosti, odměříme si pak vzdálenost kraje od středu studně a na konec motouzem, na jehož konci bude uvázáno nějaké těžší závaží, změříme i hloubku hladiny vodní ve studni. Z obou čísel si stanovíme opět poměr mezi celkovou šíří kruhu a hloubkou, čímž dostaneme opět onen faktor, který nám může při jiných zkouškách posloužit k stanovení hloubky pramene hledaného.

Ale leckdo z vás si vzpomene, že v tabulkách, kde uvedeny byly charakteristické výkyvy pro kovy, rudy i kameny, mnohé látky vykáží stejný výkyv jako voda, takže snadně by mohlo dojít k omylu. Tu provedeme kontrolu způsobem již také zmíněným, která se používá i při hledání rud: Jednoduše vezmeme s sebou vždy ony druhy hmot, z nichž se v nejbližším okolí půda skládá a hlavně však onu hmotu, již hledáme. V našem případě tedy lahvičku s vodou, či lépe dvě, a sice jednu s vodou úplně měkkou, druhou s tvrdou. Jakmile nám kyvadélko podalo výkyv, příslušející jednomu neb druhému druhu vody, tedy u měkké kruh, u tvrdé linii, vezmeme do levé ruky lahvičku s vodou shodnou s domnělou. Jestliže skutečně byla kyvadélkem objevena voda toho neb onoho druhu, musí kyvadélko, jakmile tentýž druh vody ve sklence uchopíme levou rukou, zůstat i v úplném klidu.

Doposud ale pokusy naše omezovaly se na nádoby s vodou a tyto ponejvíce budou kulaté (soudky, konve a pod.), jest tedy samozřejmo, že i hranice působení vody v té neb oné nádobě vymezeny byly kruhem. V přírodě ale naskýtá se voda pod zemí, zaujímajíc prostor od naší nádoby značně odchylný.

Tu maně nás napadá otázka, jakým způsobem se vlastně dostane voda pod zem?

Odpověď je jednoduchá: Voda, za dešťů spadlá, pokud nemá odpadu přímo do struh a kanálů, jest pohlcována zemí. Určité její množství země podrží (tu mluvíme o vlhkosti půdy), přebytku ale propouští dále do spodních vrstev její vlastní vahou, až konečně voda ta narazí na překážku - na jíl neb skálu - které ji dále již nepustí. A tak podobně jako na povrchu i pod zemí snaží se voda naléztí nejnižší bod, kde by »spočinula« a hledá si tudíž cestičky, kterými by byla k podobné nádrži svedena. Setkáme se tedy i pod zemí s vodou dvojího druhu: tekoucí v pramenech a stojatou v přírodou utvořených nádržích či jímkách. A tak napadne jistě mnohého z vás opět otázka jiná, zda totiž kyvadélko i v těchto druzích vody dovede rozlišovati. Ovšem! Ale tentokrát po pevném zjištění spodní vody položíme si v mysli otázku jinou, zda totiž naše voda je v pohybu či v klidu. Je-li voda skutečně v klidu, zůstane klidno i naše kyvadélko, jestliže ale stojíme nad pramenem, dá se kyvadélko do pohybu pravděpodobně ve směru toku, což si ještě dotvrdíme další otázkou v mysli kladenou: Jaký jest směr toku?

Údaj směru můžeme překontrolovati tím, že jdem prostě stále oním směrem, jež kyvadélko ukázalo. Vždy však po několika metrech přesvědčujeme se prostou otázkou - jsme nad vodou? - a výkyvy

kyvadélka prozradí, zda skutečně se středu toku držíme. Je-li tomu tak, musíme rozhodně v kolmém směru na tok vody dostati čím dále od středu pramene slabší a slabší výkyvy až konečně kyvadélko určí opět onu hranici, kde vliv spodní vody přestává na něj působiti. A tu opět podle šíře tohoto pruhu do obou stran pramene zjištěné máme možnost odhadovati dosti přibližně i hloubku toku.

Dříve ale než dospějeme k podrobnostem o hledání vody v přírodě, musím se zmíniti o druhu kyvadélka, jež pro tyto zkoušky jest nejvhodnější.

b) Tvar a váha kyvadélka

K našim pokusům za stolem spokojili jsme se posud s kyvadélky co nejlehčími, ať již malým mosazným neb jantarovým. Pro naše pokusy v přírodě můžeme sice pro běžnou orientaci jich také použiti, ale rozhodně učiníme lépe, jestliže pro vážné práce v tom směru pořídíme si ještě do výbavy kyvadélko těžší, jež předvádí nám obrázek č. 3 na str. 5. Je sice tvarem dosti shodné s kyvadélkem malým, ale poněkud složitější.

Dolní část je totiž opatřena ocelovým hrotem, aby při možném pádu neutrpělo tolik jako samotná mosaz a do vlastního tělesa kyvadélka je našroubována stejně jako hlavice, v níž jest uchycena jako závěs buď slabá hedvábná struna aneb stříbrný řetízek s kroužkem, takže toto kyvadélko jest vlastně třídílné.

Na povrchová zjišťování použijeme kyvadélka tak, jak je naznačeno na obrazci, k pokusům při hledání spodních vod neb minerálů však spodní díl vyšroubujeme úplně a schováme, nechavše působiti emanaci vody přímo do nitra kyvadélka. Kyvadélko odložením špičky poněkud zlehčíme a mimo to otevřenou dolní částí podchytíme i více paprsků, jež voda půdou vysílá. Teprve když pramen zjistíme, můžeme opět špičku zašroubovati a znovu překontrolovati předešlé nálezy.

Abychom toto kyvadélko učinili ještě citlivější a podchytili co největší množství působivých paprsků, můžeme ještě navíc použiti odrazného kovového zrcadélka. Toto jest vypouklé o 5 cm v průměru a otvorem ve středu, jímž jest protáhnut řetízek neb struna, jež nám slouží k zavěšení. Kyvadélko visí pak vlastně na zrcadélku, opírajíc se o něho kroužkem, kterým jest řetízek zakončen. Držíme ho tak, že sevřeme kraje zrcadélka mezi palec a prostřední prst vypouklou stranou nahoru a ukazovák provlečeme kroužkem řetízku. Zrcadélko tvoří takto jakýsi druh reflektoru, který paprsky na větší ploše zachycené vrhá na kyvadélko ještě s vrchu. Jest samozřejmé, že této kombinace můžeme s úspěchem používati i k hledání minerálů.

Abychom se vyhnuli všem rušivým vlivům odstraňme při pokusech tohoto druhu ze svých kapes všechny větší kovové předměty. Levou rukou, jež není ničím zaměstnána, založme buď v bok aneb úplně dozadu. Po dobu pokusů zachovejme naprostý duševní klid, mysl soustřeďme plně na účel zkoušek a hlavně pracujme bez ukvapování. A tak jako při všech pokusech jiných střežme se jakýchkoli domněnek, že v tom neb onom místě musí voda býti. Kdo se nemůže ubrániti podobným předsud-

kům, jimiž může být velmi snadně sveden, nechť si prostě v duchu počítá, čímž znemožní, aby mysl po dané otázce byla rozptylována dohady, kterými by bylo nálezům kyvadélka předbíháno.

c) Jak příroda sama napoví, kde lze s určitostí spodní vodu předpokládati

Kdo častěji pobývá v přírodě a dobře si všímá různých úkazů kol sebe, zajisté již poznal, čím se prozradí půda obsahující velké procento vody či vlhkosti.

Jsou to především místa, kde roste nahusto bohlav, devětsil, ocún, náprstník, máta peprná, ba i křen, bez a jiné rostliny vlhko milující. Na polích i za úplného sucha prozradí se krásně zeleným a nepoměrně vzrostlejší obilím, ovšem tu může podobný vzrůst vyvolati také půda, na níž delší dobu ležel nerozhozený kompost.

Také mravenčí kupky nezřídka bývají stavěny v místech, kde se ve spodu nachází prameny, dále s oblibou vyhledávána jsou vlhká místa i jedovatými hady a různými drobnými plazy, ba i mouchami. Rovněž divocí králíci pobývají rádi poblíž spodních vod a také krtek pro své komůrky vlhkému spodku dává přednost. Rozhodně se ale nesetkáme se spodními vodami v nejbližším okolí takového domku, kde se usídlil čáp. S jistotou můžeme usuzovati na bohatý spodní pramen v místě, kde častěji udeřil blesk, a konečně i tam, kde z jara sejde sníh nejrychleji, ač jinde se drží ještě dlouho potom.

d) Zjišťování hloubky

Vztah mezi hloubkou a okruhem, do jakého voda působí v místnosti, rovněž tak i u studní, které nám byly přístupny, jsme si již stanovili. Ale tu všude šli jsme již po jistotě, hůře však, octneme-li se v prostředí naprosto neznámém.

Ale tu především nikdy neztrácejte důvěru sami v sebe a ve svoji schopnost - zbytečně byste ji tím ke své škodě oslabovali. Rozhodně ale při prvních pracech tohoto druhu odmítněte všechny svědky, neboť pravidelně nachází se mezi nimi dosti vtípalů, kteří svými poznámkami rovněž dovedou jistoty zbavovati. Nervy mějte rozhodně v úplném pořádku, nesnažte se nabýti klidu silným kouřením neb dokonce hledati utišení v loku nějakého likéru neb lihoviny vůbec. Řádně vyspalí, se starostmi hozenými za hlavu, ničím neunavení a bez nejmenších chorobných příznaků můžete klidně přistoupiti k prvním svým vystoupením na veřejnost.

Stanovili-li jste si místo, jež dle silných výkyvů kyvadélka dává tušiti skutečně nejmočnější pramen na celém pozemku, jež je k vyhloubení studně určen, sečkejte chvíli a znovu podniknete kontrolu prvního nálezu. Jestliže jste dospěli k témuž výsledku co předešle, můžete majiteli s plnou jistotou prohlásiti, že na prameni jste.

Nyní ovšem přijde nejožehavější otázka, s níž souvisí i náklad na studěň - hloubka hladiny pramene pod povrchem země. Sic mnohý majitel pozemku ví dosti přibližně složení půdy, zjištěné třeba při stavbě základů některé ze sousedních budov, ale s jeho tvrzením nemůžeme vždy plně počítati. Není totiž vzácným zjevem, že již na vzdálenost několika

metrů sestává půda ze zcela jiných hmot i v zcela odchylných vrstvách a tu jest nejlépe přesvědčiti se na místě samém.

Jak jsem již podotknul, je vždy dobře míti sebou sbírku zemin i nerostů, jež v nejbližším okolí onoho místa, kde má být studěň hloubena, nejčastěji se nacházejí. Rovněž tak neopomeňte vzíti sebou náš kruh ve stupně rozdělený, na němž jste dříve doma přesně určili stupňový výkyv oněch zemin i minerálů, jež máte sebou.

Na místě, které jste si určili pro studěň za nejvýhodnější, zatkněte pro lepší své pohodlí dřevěný kolík, na nějž položíte prkénko, postačující právě za podložku kruhu. A nyní se postupně tažte na složení jednotlivých vrstev půdy, jež vás od vodní hladiny dělí. První bude přirozeně orná půda, je-li to na zahradě neb poli, na dvoře může to být písek, šterk apod., nikdy ovšem v silné vrstvě. Na tyto druhy půdy se ovšem ptáti nemusíte, neboť jsou oku viditelné, takže prvá otázka v tomto směru bude: Co jest pod vrstvou ornice? A hned se tažte dále dle informací od majitele získaných, např.: Jíl? Je-li tomu skutečně tak, ihned kyvadélko bude na otázku reagovati míříc na stupeň, který jíl odpovídá. Abychom byli ale zcela utvrzeni o tom, že odpověď je správná, vezměte z naší sbírky kousek jilu do levé ruky - zůstane-li kyvadélko při opěťované otázce po jilu klidno, určili jsme správně. Další vrstvou může býti třeba písek, křemen, vápenec, opuka a pod. Bylo-li správně odhadováno, určeným stupněm vždy nám kyvadélko potvrdí náš dohad a druh zeminy do levé ruky vzatý bude druhým důkazem, zůstane-li kyvadélko v klidu.

Tak jsme stanovili překážky, jež nám budou stát v cestě při hloubení studně, nyní ale přicházíme k nejdůležitějšímu bodu - jak hluboko je pod námi hladina vody.

Nejprve použijeme našich znalostí o okruhu působnosti spodní vody do stran. Okruh ten si po zjištění vyznačíme kolíky, střed známe již rovněž, zbývá tedy jenom změřiti poloměr onoho kruhu, či vzdálenost od nalezeného ohniska ke kraji kruhu. A dle poměru, který jsme pro sebe zjistili pokusy se známou hloubkou vody, určíme přibližnou hloubku i nového pramene.

Ale znovu podotýkám: Poměr onen není trvale stálý. Rozhoduje tu nejen naše schopnost, ale mnohdy i doba denní, naše »rozpoložení«, jak lidé běžně mluví, a konečně i vrstvy mezi povrchem a vlastní vodou. Ale není-li stanovená hloubka příliš veliká (mezi 5-10 m), nemůže naše možná mylka již valně zvýšiti náklad na studěň, neboť nutno vždy jíti o něco hlouběji, abychom si ve studni udrželi určitou zásobu vody.

Jest ale ještě druhý způsob, jak možno stanovit hloubku, v níž se spodní pramen nachází; ten ale předpokládá sensitivnost nejvyššího stupně, hraničícího již mezi 85-100%.

Postup je následující: Tážeme se prostě: Jak hluboko je hladina vodní? 2 m? 3 m? 4 m? 5 m?, stojíce ovšem stále na místě námi zjištěném. Pokud nepřijedeme na údaj správný, zůstane kyvadélko v úplném klidu, teprve vyslovením v duchu onoho

čísla, jež odpovídá skutečné hloubce, kyvadélko se rozkýve. - Při tomto způsobu nutno si ale počínati velmi opatrně a použítí ho teprve tehdy, když jsme přišli na přibližnou hloubku již prvním způsobem a rozhodně teprve po několika zdařilých pokusech jiných.

Celkem po přečtení všeho, co se týká zjišťování vodních pramenů a jejich hloubky pod povrchem, učiníte si posudek, že není to věc nijak těžká, ovšem praxe vás přesvědčí, že je v tomto oboru třeba skutečně velké obezřelosti a hlavně dobrých zkušeností. A proto dříve než podniknete tento krok pro jiné, přesvědčte se dobře mnohonásobnými pokusy na svém majetku, nakolik vaše dohady vždy souhlasily se skutečností. Nezdár před cizími lidmi znamenal by rozhodně ztrátu důvěry, hmotná škoda, již byste mohli druhým způsobiti, byla by též citelná. Počátečními nezdary rozhodně se ale sraziti nedejte - vše potřebuje cvik, tedy i tento obor činnosti.

e) Jiné cesty v hledání vody a tekutých i tuhých látek v zemi se nacházejících

Kdo z vás chtěl by se specializovati v hledání vodních pramenů, doporučuji mu, aby si opatřil mimo uvedená již kyvadélka ještě kyvadélko skleněné ve tvaru obrazce č. 8., jež vlastně není ničím jiným než nádobkou, v níž lze obsah dle potřeby vyměňovati a které lze upotřebiti nejen k hledání vody, ale i jiných minerálií jako zemních olejů, nafty a pod. I postup v hledání takovýchto zdrojů je obdobný s hledáním vody a musí mu předcházeti podobná i cvičení a poznatky napřed doma a teprve potom v přírodě samé získané.

Bude-li mítí kdo z vás kyvadélko tuto uvedeného posledního tvaru, musí si nezbytně opatřiti sbírku tekutých minerálií a vyměňováním obsahu kyvadélka zjistiti i charakteristické výkyvy každé

té minerálie zvlášť jak obyčejným kyvadélkem pro venkovní práce, tak i tímto, a opět vésti přesné záznamy o každém jednotlivém pokusu i zkoušené látce za použití různých náplní kyvadélka skleněného. Při tom nechť zvlášť přesně stanoví, jak kýve toto kyvadélko s náplní těžé látky, jaká jest hledána - charakteristický výkyv ten může býti nejsměrodatnější.

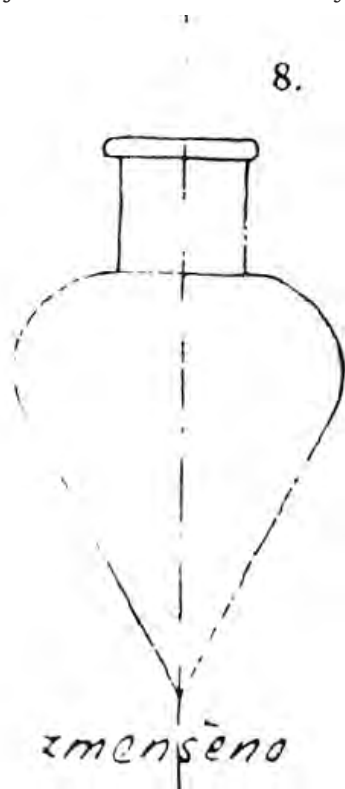
Málo kdo z vás - pokud se ovšem sám nepřesvědčí - uvěří, že není třeba k hledání vody neb minerálií vůbec, jíti přímo do boží přírody, a že stačí tu jakákoliv mapa, aby se stejným zdarem jako přímo venku dosáhl stejně dobrých výsledků.

K prvému podobnému pokusu vezměte k ruce třeba speciální vojenskou mapu, která jest již dosti podrobná, a zkuste, zda budete vedeni kyvadélkem ve směru toku některého potoka neb řeky. Pokus je skutečně překvapující tím, že kyvadélko přesně zaznamená každý záhyb, neuchylujíc se sebemeně od naznačeného toku. Opatřte si úsek mapy třeba s okolím Gbel v jihozápadním Slovensku a pokuste se hledati prameny nafty - ani tu nebudete zklamání. Vrty jsou zde známy, a proto máte možnu kontrolu výsledků; ovšem k tomu je zapotřebí mapy co nejpodrobnější.

Konečně mnohý z vás má jistě přístup ke katastrálním mapám, jež má po ruce každá obec i město v měřítku 1 : 2880, 1440 aneb i 720. Pokuste se nějakým dovoleným způsobem vypůjčiti si ji a zjišťovati na ní studně v nejbližším sousedství, o nichž dosti přibližně víte. Výhoda takové mapy jest jednak v tom, že nemusíte se zkouškami sousedy příliš obtěžovati, při tom ale máte možnost přesvědčiti se přesně jak o správném nálezu, tak i o směrech podzemních toků, v jejichž hledání přímo v přírodě překáží vám třeba budovy, nepřístupné parcely a pod.

Jste-li kreslíři, pokuste se menší výsek takové mapy sami si zvětšiti v měřítku co největším a znovu pusťte se do hledání. I tato vámi zvětšená mapa vás nezklame a znovu přivede vás v místa, kde studně neb spodní prameny skutečně se nalézají. Konečně naskytne-li se vám příležitost a dostane se vám do rukou situační plánek parcely určené pro stavbu obytného domu, kde majitel zcela určitě co nejdříve se odhodlá zřizovati studnu, pomozte mu v určení nejvýhodnějšího místa v ohledu na sílu pramene či vydatnost studny. Svou pomoc ovšem poprvé nabídněte bezplatně - z dobré vůle, abyste v případě možné chyby byli kryti, ale pochybuji, že dospějete k mylnému nálezu.

I fotografií pozemků jest možno použití k hledání vody a tudíž i jiných v zemi se nacházejících látek. V tom případě nutno ale vzíti snímek pokud možno s největší dosažitelné výše, aby zabíral co nejvíce plochy a napomáhal tak snáze k přesnému určení místa na vlastním pozemku. Tato zkouška jest zvlášť doporučenihodna, neboť můžete pokus prováděti za úplné nepřítomnosti svědků, tedy v největším klidu a za dostatku času.

KVALIFIKAČNÍ A HODNOTÍCÍ STANDARDY PROFESNÍ KVALIFIKACE „ODBORNÝ PRACOVNÍK V PŘÍRODNÍM HARMONIZOVÁNÍ LIDSKÉHO ORGANISMU“

KRITÉRIA A ZPŮSOBY HODNOCENÍ

1. Zjišťování míst negativních biologických odchylek, které ztěžují pracovní schopnost, odpočinek a pohodu klienta

- Zajistit podmínky pro uskutečnění odborné zkoušky. Ústní ověření.
- Seznámení klienta s následnými postupy při provádění ověření odborných dovedností zkoušeného. Ústní ověření.
- Vyhledat místa biologických odchylek podle navržených metodických pokynů. Praktické předvedení.

Je třeba splnit všechna kritéria.

2. Harmonizování (zmírňování nebo odstraňování příznaků) míst negativních biologických odchylek odbornými dovednostmi a schopnostmi

- Působit na místa zjištěných biologických odchylek. Praktické předvedení.
- Seznámit klienta se zjištěnými místy negativních biologických odchylek. Ústní ověření.
- Popsat vnímání poskytované služby klientem. Ústní ověření.

Je třeba splnit všechna kritéria.

3. Analýza stavu klienta po působení vhodnými medicínskými diagnostickými přístroji

- Seznámit klienta s výsledkem porovnání jeho stavu před působením s výsledkem jeho stavu po působení (provádí operátor diagnostického přístroje). Ústní ověření.
- Zhodnotit a stanovit, zda odborné dovednosti jsou dostatečné pro poskytování služby odborného pracovníka v přírodním harmonizování lidského organismu (AOs a operátor). Ústní ověření.

Je třeba splnit všechna kritéria. Pokud závěrečné hodnocení hodnotí odborné dovednosti jako nedostačující, možno zkoušku přerušit. Opakování zkoušky možno realizovat po 1 roce.

4. Vytvoření podmínek pro realizaci

- Projednání požadavku klienta. Písemné a ústní ověření.
- Uzavření dohody podle ustanovení OZ kapitoly Péče o zdraví anebo její odmítnutí. Písemné a ústní ověření.
- Zajistit poskytování služby ve vhodných podmínkách při dodržování zákonných opatření o ochraně veřejného zdraví a souvisejících vyhlášek, zákona o požární ochraně a vyhlášek č. 490/2000 Sb. a č. 137/2004 Sb. Písemné a ústní ověření.

Je třeba splnit všechna kritéria.

5. Uskutečnění vstupního pohovoru zaměřeného na zjištění příčin fyzických nebo psychických obtíží klienta

- Zjistit, zda fyzické nebo psychické potíže klienta nejsou způsobeny v zaměstnání přetížeností nebo mezilidskými vztahy. Písemné a ústní ověření.
- Zjistit, jaký může mít vliv na vznik potíží život a vztahy v rodině. Písemné a ústní ověření.
- Zjistit, jak mohou ovlivňovat vznik potíží nemoci, úrazy či jiné zdravotní potíže. Písemné a ústní ověření.
- Zjistit, co způsobuje nedostatečný spánek nebo únavu. Písemné a ústní ověření.

Je třeba splnit všechna kritéria

6. Poskytnutí poradenství klientovi i jeho rodině

- Poskytnout informace o vlivu dlouhodobého pobytu v nevhodném prostředí způsobený zemským podložím,

stavebním materiálem či nevhodnými zářiči. Písemné a ústní ověření.

- Poskytnout informace o vlivu životního stylu ve vztahu k ostatním lidem posilováním empatie, způsobu řešení jakýchkoliv problémů, zvládání obav a strachu a vyvarování se negativních emocí. Písemné a ústní ověření.
- Poskytnout informace o vlivu dodržování správných stravovacích návyků a dodržování zásad zdravé výživy. Písemné a ústní ověření.
- Poskytnout informace o vlivu sportovních aktivit ke zmírnění obtíží pohybového ústrojí. Písemné a ústní ověření.
- Poskytnout informace o využití rostlin formou čajů, koupelí, mastí k posílení přirozené imunity i zmírňování některých obtíží. Písemné a ústní ověření.

Je třeba splnit všechna kritéria.

7. Vyhodnocení poskytnutých služeb klientem i odborným pracovníkem, stanovení dalších postupů a vyplnění provozní dokumentace

- Popsat vyhodnocení poskytnuté služby a stanovení dalších postupů. Písemné a ústní ověření.
- Popsat doplnění provozní dokumentace (podle ustavení občanského zákoníku zejména ve vztahu k poskytnutým radám). Písemné a ústní ověření.

Je třeba splnit všechna kritéria.

8. Orientovat se v zákonných opatřeních a vyhláškách vztahujících se k přírodním harmonizování lidského organismu

- Uvést základní ustanovení kapitoly občanského zákoníku 9 Péče o zdraví, včetně vedení záznamu o péči. Písemné a ústní ověření.
- Vysvětlit vedení účetní a daňové evidence. Písemné a ústní ověření.
- Popsat základní způsoby podnikání a z toho vyplývající povinnosti. Písemné a ústní ověření.

Je třeba splnit všechna kritéria.

ORGANIZAČNÍ A METODICKÉ POKYNY

Pokyny k realizaci zkoušky

Autorizovaná osoba informuje, které doklady musí uchazeč předložit, aby zkouška proběhla v souladu s platnými právními předpisy,

Před zahájením vlastního ověřování musí být uchazeč seznámen s pracovištěm a s požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (BOZP) a požární ochrany (PO). Zdravotní způsobilost není vyžadována.

Zkouška probíhá ve dvou etapách (dnech).

1. Etapa

V ní se provádí ověření odborných schopností a dovedností ve středisku, ve kterém se nachází vhodný medicínský diagnostický přístroj pro ověření a se kterým má ČEPES uzavřenu smlouvu a stanoveny podmínky pro ověřování. Ověřování se účastní zkoušený, autorizovaná osoba (AOs), operátor (většinou zdravotní pracovník) diagnostického přístroje a klient.

Pokud zkoušený absolvoval odborný kurz pro odborného pracovníka v přírodním harmonizování lidského organismu akreditovaného MŠMT nebo prováděného ČEPES, odevzdá potvrzení o absolvování kurzu výsledků přezkoušení.

Postup ověřování:

- Operátor provede stanovení stavu klienta.
- Zkoušený zjišťuje místa biologických odchylek a ovlivňuje je.
- Operátor provede další analýzu stavu klienta.

- d. AOs během zjišťování odchylek sleduje dodržování metodických pokynů zkoušeným.
- e. Operátor s AOs vyhodnotí změny, které nastaly po působení zkoušeným.
- f. AOs seznamuje s výsledkem vyhodnocení odborných dovedností zkoušeného.

Pokud výsledné hodnocení odborných dovedností a schopnosti je pozitivní (tj. zkoušený má vhodné odborné dovednosti pro odborného pracovníka) dohodne se AOs se zkoušeným, kde a kdy uskuteční 2. etapu zkoušky. Když zkoušený předá AOs potvrzení o úspěšném absolvování kurzu pro odborné pracovníky, ověření znalostí se neprovádí a zkoušený obdrží certifikát „Odborného pracovníka v přírodním harmonizování lidského organismu“.

Pokud zkoušený neuspěje, navrhne mu AOs ukončení zkoušky a navrhne její opakování nejdříve za půl roku.

2. Etapa – ověřování znalostí

Autorizovaná osoba provádí písemné ověřování formu testu a musí dodržet následující pravidla. Soubor otázek pro testy stanovuje autorizovaná osoba podle požadavků hodnoticího standardu. Musí přitom splňovat následující pokyny:

A. Testy pro jednotlivé uchazeče musí být generovány z dostatečně velkého souboru otázek, aby bylo umožněno řádově několik (minimálně 10) různě sestavených testů.

B. Při každé zkoušce musí být ověřeny všechny kompetence kvalifikačního standardu. To znamená, že musí být splněny následující podmínky:

B.1. Pro celkový soubor otázek, z něhož se generují jednotlivé testy, pro každé kritérium existuje několik otázek.

B.2. Pro jednotlivé vygenerované testy každý uchazeč má ve svém testu pro každé kritérium alespoň dvě otázky.

Autorizovaná osoba zajistí vygenerování náhodného testu pro každého uchazeče sestaveného ze 28 otázek. Testové otázky budou uzavřené, sestavené ze tří odpovědí, z nichž jedna je správná. Všechny otázky jsou bodově rovnocenné.

B.3. Pro úspěšné splnění požadavků testu se považuje 70 % správně zodpovězených otázek s tím, že pro každé kritérium musí být správně zodpovězeno alespoň 50 % otázek.

Otázky z ústního ověřování zadává ústně zkoušející autorizovaná osoba s přihlédnutím k výsledku písemného testu. Veškeré písemné podklady a přípravy uchazeče budou autorizovanou osobou archivovány.

Výsledné hodnocení

Zkoušející hodnotí uchazeče pro každou kompetenci a výsledek zapisuje do záznamu o průběhu a výsledku zkoušky. Výsledné hodnocení pro danou kompetenci musí znít „splnil“ nebo „nesplnil“ v závislosti na stanovení závaznosti, resp. nezávaznosti jednotlivých kritérií u každé kompetence. Výsledné hodnocení zkoušky zní buď „vyhověl“, pokud uchazeč splnil všechny kompetence, nebo „nevyhověl“, pokud uchazeč některou kompetenci nesplnil. Při hodnocení „nevyhověl“ uvádí zkoušející vždy zdůvodnění, které uchazeč svým podpisem bere na vědomí.

Počet zkoušejících

Zkouška je realizována jednou autorizovanou fyzickou osobou s autorizací pro příslušnou profesní kvalifikaci nebo autorizovaným zástupcem autorizované

podnikající fyzické nebo právnické osoby s autorizací pro příslušnou profesní kvalifikaci.

Požadavky na odbornou způsobilost autorizované osoby, resp. autorizovaného zástupce autorizované osoby

Autorizovaná osoba, resp. autorizovaný zástupce autorizované osoby, musí splňovat následující požadavky: středoškolské vzdělání a minimálně 5 let aktivní činnosti v oboru „Odborný pracovník v harmonizování lidského organismu“ odpovídající aktuálnímu obsahu příslušné profesní kvalifikace.

Další požadavky:

Autorizovaná osoba, resp. autorizovaný zástupce autorizované osoby, který nemá odbornou kvalifikaci pedagogického pracovníka podle zákona č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nebo nemá odbornou kvalifikaci podle zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, nebo praxi v oblasti vzdělávání dospělých (včetně praxe z oblasti zkoušení), nebo nemá osvědčení o profesní kvalifikaci 75-001-T Lektor dalšího vzdělávání, musí být absolventem přípravy zaměřené zejména na praktickou aplikaci části první hlavy III a IV zákona č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání) ve znění pozdějších předpisů, a přípravy zaměřené na vzdělávání a hodnocení dospělých s důrazem na psychologické aspekty zkoušení dospělých v rozsahu minimálně 12 hodin.

Autorizovaná osoba, resp. autorizovaný zástupce autorizované osoby, musí být schopna organizačně zajistit zkušební proces včetně vyhodnocení na PC a vydání jednotného osvědčení (stačí doložit čestným prohlášením).

Žadatel o udělení autorizace prokazuje splnění požadavků na odbornou způsobilost předložením dokladu nebo souboru dokladů o získání odborné způsobilosti autorizujícím orgánem nebo jiným postupem stanoveným autorizujícím orgánem.

Žádost o autorizaci naleznete na stránkách autorizujícího orgánu.

Nezbytné materiální a technické předpoklady pro provedení zkoušky

Pro ověření odborných znalostí je zapotřebí vhodný medicínský přístroj ve středisku, s kterým ČEPES má dohodu o provádění vyhodnocení odborných dovedností zkoušeného.

Doba přípravy na zkoušku

Uchazeč má nárok na celkovou dobu přípravy na zkoušku v trvání 15 minut. Do doby přípravy na zkoušku se nezapočítává doba na seznámení uchazeče s pracovištěm a s požadavky BOZP a PO.

Doba pro vykonání zkoušky

Celková doba trvání vlastní zkoušky jednoho uchazeče (bez času na přestávky a na přípravu) je od 6 do 7 hodin (hodinou se rozumí 60 minut). Doba trvání odborné zkoušky uchazeče je 3 až 4 hodiny. Zkouška bude zpravidla rozložena do dvou dnů.

Ing. Vlastimil Bažant

SVOBODA VOLBY PÉČE O VLASTNÍ ZDRAVÍ

Péče o vlastní zdraví patří do rozmanitosti kultury a náboženství. Týká se to nejen konvenčních zdravotních služeb na trhu, ale i tradiční medicíny. Při volbě péče o vlastní zdraví sehrává podstatnou roli nejen osobní zkušenost, ale i světonázor nebo náboženské přesvědčení. Způsoby péče o zdraví se navzájem liší mírou důkazní spolehlivosti. Různé způsoby dokazování také stanoví lékové právo. Jistá omezení péče o zdraví se týkají hospodářských zvířat v ekologickém zemědělství. V těchto případech právní řád upřednostňuje přírodní a homeopatické přípravky před alopatickými. Svoboda péče o zdraví se týká i přírodního léčitelství. V českém právním pohledu půjde o odborníky v soukromoprávním smyslu, kteří jsou povinni postupovat s péčí řádného odborníka. Přírodní léčitelství někdy souvisí s náboženskou vírou nebo přesvědčením. Pro český stát platí ústavní zákaz vázanosti výlučnou ideologií nebo náboženským vyznáním. Z hlediska lidských práv a biomedicíny platí přednost zájmů a blaha lidské bytosti před zájmy společnosti nebo vědy.

1 Úvod

Lidské zdraví patří mezi právně významné a chráněné hodnoty. Zdraví je spjato s jedinečností každé osobnosti a státem uznanými přirozenými právy člověka. Zdravotní stav každého z nás bývá odlišný i proměnlivý. Mnohdy souvisí s celkovou životní pohodou i životním stylem a životosprávou. Lidé také mívají různou konstituci. Nabízí se proto více způsobů, jak pečovat o vlastní zdraví, včetně využívání rozličně zaměřených služeb na trhu. Stačí si jen připomenout německý právní pojem *Kurierfreiheit* a na něj navazující *Therapiefreiheit*. Určitá zdravotní péče směřuje hlavně k biologickým, fyzikálním a chemickým procesům v těle. Jiný přístup může být psychosomatický, psychologický či přímo duchovní. Takovéto pohledy bývají zaměřeny na vlastní změnu vnitřního osobnostního stavu nemocného a jeho celkového přístupu k životu. Způsoby péče o zdraví se liší ve vazbě na míru vlastního přičinění. Nemluvě o rozsahu vlastních finančních úhrad nebo plateb z veřejného zdravotního pojištění.

Postoj zdravotníků, léčitelů nebo duchovních k lidskému zdraví bývá odlišný. Klade se otázka, co je člověk a jakou má podstatu. Jinak odpoví ateista, hinduista, neomarxista nebo třeba katolík či příznivec *New Age*. Sami lékaři a psychologové se v názorech liší. Někteří léta poukazují na to, že biomedicínský a inženýrský model západního lékařství se přes neustálé technické pokroky a dobré výsledky vyčerpal ve své humanitní podstatě, kterou biologicky zúžil na hrubou hmotu. Přesto žasneme nad nevídaně rychlým vývojem techniky a zdravotnických prostředků, který přináší naději. Zmíněný biomedicínsko-inženýrský model má ovšem i své kritiky.

Titul odborného lékaře kdysi naznačoval, že takový člověk se ve svém oboru dále vzdělává podle pokroku lékařské vědy a lékařského umění. Kupříkladu zubní lékařství, právně vzato, bývalo odvětvím vědy a umění lékařského. Uměním se ale nemyslelo umělecké krásno ani umělecká tvorba, nýbrž um čili dovednost vyléčit. Léčení stále prvořadě představuje snahu uzdravit pacienta, včetně snahy o zjištění příčiny choroby za účelem prevence. Tradiční pojem lékařského umění byl v Československu opuštěn roku 1950. Zdravotnická povolání byla komunisty nově spojována s "výstavbou socialismu". Po roce 1989 se k lékařskému umění již nikdo právně nevrátil. Naopak zákon o zdravotních službách z roku 2011 v důsledku poslaneckého zásahu proti vládnímu návrhu zdůraznil „pravidla vědy“ jako takové. Na lékařský um a klinickou zkušenost se již zásadně, pojmově, nedostalo.

2 Rozmanitost péče o zdraví

Péče o zdraví je rozmanitá jak sama kultura či náboženství. Setkat se u nás můžeme s duchovní léčbou například v podobě pastorální medicíny, včetně klinické pastorační péče. Vedle toho se nabízí škála přístupů přírodně léčitelských včetně toho, čemu se říká tradiční medicína; ať již západní nebo východní, třeba japonská nebo indická. Vedle toho trh nabízí zdravotní služby v podobě konvenční medicíny západního přírodovědného střihu. Poslední z nabídek bývá nenahraditelná zejména při zdravotnické záchranné službě, při neodkladné lékařské péči, úrazech aj. Součástí zdravotních služeb je i psychosomatika. Odbornost psychosomatika ale byla v Česku právně zavedena teprve roku 2013. Oproti některým jiným státům se tak stalo s mnohaletým lékařským zaostáním na úkor českých pacientů. Ve stejném roce, krátce nato, ale doznala psychosomatika stavovsko-korporační zásah ze strany České lékařské komory. Z hlediska patientské veřejnosti i lékařské obce se jednalo o stavovský postup zjevně nepřístojný.

Jisté je, že někdy nezbyvá nežli ještě hlouběji proniknout do vnitřního světa nemocného člověka. Zpravidla si pak nevystačíme se zobrazovací ani ozařovací zdravotní technikou. Na lidskou duši, emoce a vnitřní duchovní prožití bývá lékařské ozáření krátké.

Lidé jsou svobodní. Někdo dává přednost spíše tradičním rostlinným léčivým přípravkům s léčebnou indikací, léčivým čajům a směsím, z nichž některé obsahují velmi silně účinnou látku, či doplňkům stravy s fyziologickým účinkem. Jiný člověk může být podle svého naturelu zase zaujat léky založenými na syntetických chemických látkách. Oba přístupy přináší své výhody anebo mohou být naopak spojeny s nebezpečím, například v podobě zdravotně nebezpečných vedlejších účinků. Nepochybně je velkým umem posoudit, kdy je pro určitého jedince s jedinečným zdravím vhodné použít zrovna to, či ono. Vyhovuje-li určitý léčebný postup většině, nemusí vyhovět menšině a naopak. Nemluvě o jednotlivé lidské bytosti. Stačí si jen uvědomit stav těhotenství nebo kojení, kdy je použití řady léčiv vyloučeno pro jejich vedlejší nebezpečnost. Různá omezení také platí při odolnosti organismu na antibiotika nebo při alergiích na určité látky. V úvahu musíme brát i radiační zátěž a samozřejmě předurčení genetické. Komplementární a alternativní postupy tak mohou přijít vhod a být účelně využity.

Léčba méně závažných onemocnění zpravidla nevyžaduje předpis ani dohled lékaře. Samoléčba či domácí péče, včetně vlastní medikace při dobré veřejné zdravotní osvětě, mívá svůj význam. Nekladou se tím ani žádné nároky na veřejné zdravotní pojištění, jehož úhrady lze zacílit tam, kde jich je skutečně třeba.

Při volbě péče o vlastní zdraví hraje významnou roli nejen osobní zkušenost, ale i světonázor, náboženské přesvědčení nebo víra, včetně víry v obecném slova smyslu zaujetí něčím nebo někým. Kupříkladu u lékařsky diagnostikovaného stavu posedlosti může být ateistovi a materialistovi, po vyčerpání jiných léčebných metod, blízký psychochirurgický výkon na mozků. Materialista s vlastním duchem nepočítá, natož s cizím. Římskému katolíkovu zase může hovět podrobení se vymítání zlého ducha při duchovní službě osvobozování od zlého. U nás vymítání v současnosti praktikuje Církev římskokatolická, a to podle okolností po bezúspěšnosti zdravotních služeb podle „pravidel vědy“. Církevní vymítání „ďábla“ ale není nutně vázáno na předchozí neúspěšnost psychiatrické či jiné zdravotní služby. Někdo další zase vyhledá léčitele. Světonázorové rozdíly a jejich projevy bývají zřetelné. Někteří jedinci zastávají materialistický vědecký světový názor v podobě vědeckého naturalismu a zároveň jsou jako římští katolíci stoupenci vymítání zlého ducha. Jinému se něco takového může jevit podivné.

Nebezpečí špatné volby péče o zdraví si neseme každý sám. Půjde zejména o nebezpečí z prodlení se započatím podle okolností skutečně účinné léčby v jednotlivém případě. Může se stát, že by nesprávná diagnóza nebo nesprávný léčebný postup byl výsledkem činnosti třetí osoby. Mohlo by pak dojít k následným výdajům na zdravotní služby hrazenou z veřejného zdravotního pojištění, které by jinak nevznikly. V takovém případě má zdravotní pojišťovna zákonné právo na náhradu nákladů na zdravotní služby hrazené z veřejného zdravotního pojištění, jestliže by tyto služby byly vynaloženy v důsledku protiprávního jednání vůči pojištěnci. Je nerozhodné, která třetí osoba svou nesprávnou činností zavinila veřejný výdaj. Zda to byl lékař, přírodní léčitel, duchovní či kdokoli třetí; třeba vypomáhající soused. Poskytovatelé zdravotních služeb mají oznamovací povinnost v případě „důvodného podezření“, že poškození pacientova zdraví bylo způsobeno jednáním jiné osoby. Oznamovací povinnost mají i příslušné státní orgány.

Jinou věcí je možný stav důkazní nouze. Tento stav se ale může potenciálně týkat všech sporů o zanedbanou zdravotní péči neboli o vadné plnění služeb na trhu. Stát tomu obecně čelí povinnou zdravotnickou dokumentací u zdravotnických povolání a záznamovou povinností u přírodních léčitelů. Jen duchovní ponechává stranou. Nejde ale jen o důkazní stav, nýbrž i o úsudek o míře pravděpodobnosti příčinné souvislosti, anebo jen souvztáznosti; zejména v podobě pouhé časové následnosti dějů či jen spojitosti bez příčinnosti. Tyto právní otázky se týkají každé újmy na duševním nebo tělesném zdraví bez ohledu na její původ. Delikt ní právo má svá právní pojetí posuzování příčinnosti, včetně vážení možného souběhu pravděpodobností, hodnocení pravděpodobnosti apod. „Pravděpodobnost“ je zde brána jako právní, nikoli přírodovědecký, pojem. Podléhá proto pravidlům právního myšlení. Ta se nutně nekryjí s přímočarou přírodovědeckou příčinností, zejména z úzkého hlediska „mechanismu účinku“. V právním pojetí se v podstatě jedná o právní úvahu o míře pravděpodobnosti příčiny mezi skutky, např. zdravotním zákrokem a uzdravením, nebo újmou na zdraví, a to v kontextu všech prokázaných souvztázností, spojitostí či souběhů. Úkolem soudce nebo úředníka ovšem není zkoumat „mechanismus účinku“. Ten navíc ani nemusí být pokaždé plně znám či dokonce vůbec objasněn ani u některých léčivých přípravků podle lékového práva. Svou roli někdy sehrává zkušenost s léčivým přípravkem, aniž by sám „mechanismus účinku“ musel být pokaždé a přesně vyzkoumán. Srov. např. některé tradiční rostlinné léčivé přípravky podle lékového práva.

3 Spolehlivost a druhy důkazů a blaho pacienta

Nabídky působení na zdraví obsahují přípravky či praktiky konvenčně přírodovědecké i konvenčně mimo-vědecké. Proto se liší i druhy důkazů účinnosti nebo bezpečnosti. Míra důkazní spolehlivosti také není stejná. Světový vědecký výzkum působení na lidské zdraví zohledňuje různorodost praxe. Můžeme se setkat nejen s kvantitativním výzkumem, ale též s výzkumem kvalitativním. Obojí se metodicky liší, přičemž oba druhy výzkumů disponují obecně uznanými vědeckými metodami.

Empirické důkazy bývají různého druhu. Vedle randomizovaných dvojité zaslepených pokusů se lze setkat s pozorováními, klinickou zkušeností, dlouhodobou běžnou zkušeností s příznivými příznaky u nemocných neboli s tradicí, kasuistikou aj. Svou roli může sehrát i dobrá zavedenost určité látky či praktiky anebo význam přírodního prostředí. Srov. lázeňské lékařství, resp. balneologii. Nedorozumění, ke kterým někdy dochází, bývají metodologické povahy, včetně toho, v jakém referenčním rámci se vůbec pohybujeme. Zná-li kupříkladu indická ajurvěda či evropská nebo indická homeopatie konstitu-

ni typy založené na vlastní teorii, těžko může, vyjdeme-li z této teorie, stejný přípravek vyvolat stejné či jakékoli účinky u kohokoli dle náhodného vzorku. U alopatického přípravku tomu bývá jinak.

Známa je Haynesova pyramida přírodovědeckých důkazů podle míry jejich přírodovědecky důkazní hodnoty. Konvenční přírodovědná medicína založená na důkazech spočívá na posouzení nejlepších důkazů a klinické zkušenosti. Problém ale bývá jinde. Kupříkladu tradiční lékařské vědění amazonských indiánů nebo sibiřských šamanů bývá také založeno na důkazech. Z filozoficky objektivizačního hlediska pozitivistické teorie přírodní vědy, ale nemusí být tyto důkazy brány za spolehlivé. V Haynesově pyramidě by stály nízko. Není-li ale něco prokázáno, třeba statistickou metaanalýzou zdravotnických údajů pro účely epidemiologické, nemusí to samo sebou znamenat, že jev neexistuje anebo že určitá praktika či látka není nikdy u nikoho individuálně účinná. Takový závěr by již byl mimovědecký z oblasti formalistické ideologie scientismu. Navíc, duchovní svět vůbec nelze podrobovat přírodovědeckému zkoumání hmoty. Lze posuzovat leda jeho vnější projevy, jsou-li nějaké. Nemocnému člověku může být v jeho jedinečné životní situaci utrpení celá metaanalýza dat doslova „ukradená“. Impaktní faktor časopisu, v němž byly výsledky publikovány, také nikoho neuzdravil. Vědecky korektní závěr by proto měl znít, že určitým postupem v jistém referenčním rámci, resp. ve zjednodušené materialistickém obraze přírodní vědy nebyla účinnost ověřena. Nic více, nic méně. Zbytek by byl spíše ideologií. Je věcí naší svobody, zda a kdy půjdeme do možného rizika diagnostiky nebo léčby založené na přírodovědně konvenčně slabých důkazech. Někdy ale i pouhá naděje na uzdravení nebo příslib péče mohou psychicky pomoci nebo ulehčit strádání. Vytrátit se z života nemůže ani osobní zkušenost, neřku-li sdílená klinická zkušenost, a to i bez ohledu na scientistickou ideologii.

Způsoby dokazování účinnosti a bezpečnosti léčivých přípravků stanoví lékové právo. Těchto legálních způsobů je několik. Vzájemně se liší u alopatik, homeopatik a tradičních rostlinných léčivých přípravků. Evropský lékopis i Český lékopis mají rozmanitý obsah podle odlišných výchozích postupů.

Nemocného však zajímá možnost uzdravení. Nikoli spory metodologické nebo míra spolehlivosti přírodovědeckého důkazu určitého druhu. Nemocného už vůbec nezajímají třenicové svetonázorové či mezi filozofickými a vědeckými školami navzájem anebo dokonce mocenské pŕtky a vazby na hospodářském trhu.

Výzkumná otázka spočívá v tom, zda mezi určitým způsobem působení na zdraví a příznivými příznaky u nemocného existuje příčinnost, anebo jen souvztáznost či jiná shoda. Uvážit tyto otázky musíme i u zvířat. U nich je zřejmě vyloučeno soběvemlouvání (autosugesce). Podmanivé působení chovatele na zvíře (sugesce), podsouvající krávě přání uzdravení, může být jiné, nežli v případě sugesce na člověka, je-li vůbec nějak významné. Vyloučit nelze ani různé skryté příčiny, které se mohou vzpírat přírodovědnému odhalení. Vědecké řešení naznačené otázky bývá někdy natolik zatíženo odlišnými svetonázorovými východisky až předpojatostí, že závěry vůbec nemusí vědecky obstát. Proto se podstatná část výzkumu těmto věcem vyhýbá. Vyhýbání se problémům ale ještě nic nevyřešilo.

Ačkoli zdravotní služby na trhu nepatří do vědecké tvorby a příslušník zdravotnické profese není vědec, mají být u nás zdravotní služby dle práva poskytovány podle „pravidel vědy“. Jakoby se snad jednalo o zdravotnický výzkum, o který ale nejde. Svého praktického lékaře nezkontrolujeme z „pravidel vědy“ jako takové, ani ze znalosti vědosloví či „vědy o vědě“ anebo nejnovějších intelektu-

álních při mezi světovými filozofy vědy. Zdravotnická povolání jsou profesemi navýsost praktickými bez ohledu na stálost či proměnlivost zdravotních doktrín, vědeckých paradigmat a jejich světonázorových východisek. Pacient očekává od lékaře nebo klinického psychologa v odborné praxi něco zcela jiného, nežli dosažení nových vědeckých poznatků o psychice nebo tělu či dokonce vědecké objevy neznámého, k čemuž by jinak sloužila „pravidla vědy“ jako druhu tvorby.

Vědecký zájem na co nejvyšší možné míře spolehlivosti důkazů účinnosti a bezpečnosti určitých látek, pomůcek či praktik je legitimní. Zejména v oblasti uměle vyráběných chemických léčiv na základě nových sloučenin se zdravotně nebezpečnými vedlejšími účinky. Na druhé straně je ale vědecký zájem (a lékařská doktrína na něm založená) mezinárodněprávně podřízen vyšší hodnotě, již je blaho pacienta a jeho zájem výslovně stojící nad zájmem vědy nebo zdravotnictví jako složky společnosti. Tak to vyplývá z Úmluvy o lidských právech a biomedicině. Zájmem pacienta je uzdravit se. Anebo alespoň zmírnit utrpení či udržet jistou kvalitu života po stránce duševní a tělesné bez ohledu na ideologii či světonázor anebo profesi toho, kdo se mu snaží pomoci. Ospravedlnitelný je tak zásadně jakýkoli způsob působení na zdraví (Therapiefreiheit) vedený upřímnou snahou pomoci, pokud není nikomu na újmu. Jelikož je naše zdravotnictví velmi, až nadměrně právně svázáno, zůstává otevřený široký prostor pro jiné služby na trhu, které se řídí vlastními oborovými pravidly; srov. § 2643 odst. 1 o. z. Svobodu volby péče o vlastní zdraví nelze svazovat s žádným výlučným vědeckým světovým názorem v jakékoli podobě, ani s vědeckým naturalismem; natož ji snad právně formalisticky zužovat jen na státem stanovené obory zdravotní péče či čekat na změny nějaké ministerské vyhlášky. Nemoc nepočká.

Přesto však je svoboda volby péče o zdraví u nás právně omezena.

4 Včely a jiné

Omezení se týká zdraví hospodářských zvířat chovaných v ekologickém zemědělství. Roku 2000 byla stanovena zákonná povinnost ekologickým podnikatelům. Podle výsledku veterinárního vyšetření museli u nemocných zvířat přednostně použít přírodní a homeopatické přípravky. Následujícího roku byly stanoveny podrobnosti této přednosti u stredo-evropského ekotypu včely medonosné. Od vstupu do EU roku 2004 u nás platí podobná ustanovení evropského práva. Evropské hospodářské společenství tyto věci vyřešilo roku 1992. Účelem je jakost a ochrana živočišných výrobků z ekologických chovů.

Homeopatické přípravky (a podobné přípravky antroposofické) ale podle všeho neobsahují účinnou látku v hrubém materiálním smyslu. V materialisticko-filozofickém pojetí vědeckého naturalismu, resp. podle jednoduché, na nízké úrovni se pohybující, materialistické filozofie hrubého fyzikalismu neexistují ani žádné jemnomotné „informace“; tudíž takové přípravky jsou v tomto úhlu pohledu brány za neúčinné. V jiném obrazu světa, života a zdraví, který by nebyl tolik mechanistický, hrubě materialistický a redukcionistický, mohou být naopak považovány za účinné a empiricky ověřitelné v rámci pravidel příslušného oboru a jeho teoretického základu.

Ve vědeckém světě se můžeme setkávat s hypotézami, popř. teoreticky důkazně podloženými fyzikálními teoriemi, neřkuli s alespoň náznaky objevů objektivně existujících dosud neznámých či plně neznámých vlastností nebo zákonitostí hmoty, které se věcně nebo povahově vymykají hrubé úrovni jednoduchého ideového rámce fyzikalismu tím, že se mohou týkat též kvalitativních prvků či celých jevů. Zmínit můžeme například různá kosmologická pojetí, dále některé fyzikální teorie éteru, některé fyzikální teorie času, hypotézu morfo-genetického pole, kvalitativní

pojetí jemnomotné plazmy, teorie energetické soustavy člověka, včetně léčebných aplikací, hypotézu tzv. biopole organismů, ale i mnohé psychoterapeutické metody zdravotní péče, různé psychologické teorie osobnosti atd. V západním lékařství si poukážme třeba na směr vitalismu v medicínsko-filozofickém smyslu vitální, fyzikálně neměřitelné, energie. Srov. např. východní akupunkturu nebo pozeňování. Stačí si připomenout některé objektivně pozorovatelné zjevné příčinné projevy tzv. bioenergetického léčitelství v jeho lidové tradici i u nás. Naznačené jevy a vědění, náboženstvími a kulturami tak či onak zohledňované, ale vesměs nebývají konvenčně, tzn. mocensky, přírodovědecky uznávány.

Vědecká správnost, tzn. odůvodněnost poznatku teoretickými nebo empirickými vědeckými důkazy, ale není totéž, co „uznávání“ vědeckého poznatku v příslušných kruzích, která může být ovlivněna řadou subjektivních hledisek, včetně kolidujících světonázorů nebo osobních libostí. Říká se, že nemusí být až tak obtížné dospět k objevu, jako dosáhnout jeho společenského uznání mezi lidmi. Důvodem může být nejen možný oborový přesah, resp. víceoborovost, anebo „kvalitativní znečištění“ kvantitativních, tj. měřitelných a opětovně proveditelných dějů, ale i něco jiného. Zmiňované jevy jsou totiž způsobily vybočit z určitého dobového přírodovědeckého paradigmatu či světonázorového sociálního konstruktu v místě a čase. Leda snad půjde o efekt placebo. Jak ale působí efekt placebo u včel?

Placebo může působit u člověka tehdy, jestliže příjemce látky neví, že zrovna u něho se jedná o látku neúčinnou. Pacient tak žije v omylu o tom, že používá účinný přípravek, aniž tomu tak ale ve skutečnosti je. Jak ale působí placebo u homeopatik, jestliže od počátku vím, že se má výhradně jednat o pouhé placebo; tudíž princip placeba čili „mechanismus účinku“ neúčinné látky není dodržen. A to nemusí jít ani o humánní homeopatické přípravky, které jsou vydávány (přesněji „prodávány“) pouze na lékařský předpis. Koupím-li si něco, o čemž předem vím, že je neúčinné, pak se ani nemohou dostavit účinky placeba, které je založeno na opaku, tj. na nevědomosti neúčinnosti určitého přípravku.

Jiná otázka spočívá v tom, který z legálních důvodů „vydávání“ určitých humánních homeopatických přípravků pouze na lékařský předpis byl úředně posouzen, jestliže má jít o neúčinnou látku; srov. § 39 zák. č. 378/2007 Sb., o léčivech.

Více otázek, nežli odpovědí.

Stává se, že odpověď již bývá předurčena naším viděním světa. Někdo by v tom mohl spatřovat dokonce „lékové spiknutí“ Rady Evropy a Evropské unie dohromady. Možná nás „bioinformační medicína“, jak se ji někdy říká, ještě v budoucnu překvapí. Nemocné lidi v jejich oslabení nezajímá výzkum mechanismu účinku, nýbrž to, zda „to zabere“. Ateista a sekulární humanista nevnímá ani varování z římskokatolických kruhů před skrytými duchovními silami homeopatie. Jedni tyto síly popírají, druzí před jejich účinky varují. Třetím to je jedno a třeba homeopatia občas využívají. Čtvrtí je u některých zvířat používat musí. Společnost je vskutku pestrá.

Člověk zaujatý materialismem může říci: „to, co se nedá změřit, neexistuje, i když to vidím. Jedná se o sebeklam.“ Ze svého pohledu má jistě pravdu. Někdo jiný zase v životě hledá „neviditelné“ příčiny dějů jemnomotného či přímo duchovního rázu bez ohledu na věcně omezenou přístrojovou citlivost zdravotní techniky. Výkladů je mnoho. Od zjevení, třeba v podobě „zdrojové informace“, jak ve světě bez úhony žít, až po různé zavedené filozofické nebo léčebné školy západu či východu. Nemluvě o různých fyzikálních teoriích, zvláště z oboru kvantové fyziky, či alespoň o vědecky přijatelných hypotézách. Podle některých lidí je lépe být nevědecky uzdraveným, nežli při zachování

přírodovědeckého postupu chronicky nemocným. Zaujetí každého z nás něčím jiným neboli odlišná víra v obecném smyslu je realitou. Pro občanskou společnost dokonce příznačnou. Takováto společnost je totiž hodnotově založena na názorové snášenlivosti.

5 Přírodní léčitelství

Přírodní léčitelství bývá z velké části založeno na tradici spojené s obecně dobrou zkušeností, často generálně předávanou. Mluvíme zde o tradičním vědění, jehož součástí je tradiční medicína. Ta je dlouhodobě politicky podporována Světovou zdravotnickou organizací. Cílem je zahrnutí tradiční medicíny do vnitrostátních zdravotnických soustav členských zemí. Zda se jedná o země rozvojové nebo hospodářsky a technicky vyspělé, nehraje roli. Faktem ale je, že-li něco tradiční, neznamená to, že to je nutně dobré. Proto musíme klást důraz na dobrou tradici, ověřenou alespoň dlouhodobým pozorováním mnohočetných jevů. Tradiční totiž může být i nějaká hloupost či pouťová atrakce.

Naposledy vzala česká vláda existenci léčitelství na vědomí svými usneseními, kterými v letech 2009 a 2011 schválila návrhy občanského zákoníku. Důvodové zprávy obsahují výslovnou zmínku o léčitelích, chiropraktických apod., pokud jde o závazek péče o zdraví. Usnesení vlády jsou ze zákona závazná pro všechna ministerstva. Proto se jimi musí řídit i Ministerstvo zdravotnictví.

Z hlediska českého práva je postavení přírodních léčitelů zásadně vyhovující.

Ačkoli nemáme zvláštní úpravu, platí podřazení jejich postavení pod obecná právní ustanovení, která jsou přísná. Od roku 1991 se nepřetržitě jedná o volnou ohlašovací živnost, která navazuje na soukromé podnikání od května 1990. S účinností od roku 2001 spadá toto živnostenské podnikání pod vládou stanovený otevřený výčet „služeb osobního charakteru“, aniž by bylo výslovně zmíněno. Výluka z živnostenského zákona ve prospěch obsahového rámce („rozsahu“) zvláštního zákona, předpokládaného již roku 1991 v Československu, je nepoužitelná. Žádný takový zákon nebyl přijat. Proto stále platí zákon živnostenský při splnění obecných předpokladů živnostenského podnikání. Nejedná se o zdravotní služby. Klamavé praktiky a jiné nekalosti jsou zakázané.

Právní základ spočívá v soukromoprávním postavení odborníka a péči řádného odborníka i v souladu s pravidly svého oboru, např. bylinářství. Vedení záznamů o péči o zdraví je stanoveno občanským zákoníkem z roku 2012 s účinností od 2014. Ochrana osobních údajů je také stanovena zákonem. Postižení zákazníci mají možnost mimosoudního řešení spotřebitelských sporů; vedle práva obrátit se na soud. Dohled vykonávají živnostenské úřady a Česká obchodní inspekce, která je zároveň povolána k mimosoudnímu řešení spotřebitelských sporů. Trestněprávní i daňové postavení přírodních léčitelů je rovněž vyhovující. Soukromoprávní i trestněprávní odpovědnost je značně přísná. Týká se i nedbalosti. Vedle toho existuje přestupek na úseku zdravotnictví chránící poskytnutí zdravotní služby pacientovi. Můžeme také využívat poznatky například německé judikatury ve věcech odborné péče. Léčitelství tam je léta běžným povoláním. Občasné mediální výroky o právní neodpovědnosti léčitelů nebo o tom, že nemají upraveno vedení záznamů, jsou bludy.

Hospodářským problémem zůstává, že na našem trhu nelze běžně sjednat pojištění profesní odpovědnosti pro takový případ. Stav pojištění trhu tak neprospívá nikomu.

Přetřásaným problémem bývá odborná zkouška, pakliže by byla věcně namístě, jako je tomu zřejmě u bylinářství. Řídila by se zákonem o uznávání výsledků dalšího vzdělávání. To je záležitost Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Potíž ale spočívá v tom, že přírod-

ní léčitelství je rozmanité. Tzv. právě léčitelství spočívá v působení na zdraví pomocí zvláštních, alespoň tvrzených, osobních schopností. Tyto schopnosti bývají vázány na kvalitativně proměnné jevy, jako je senzibilita léčitele a někdy i duchovní stav či naladění nemocného. Podobně se u zdravotních služeb setkáváme s hypnabilitou pacienta při klinické hypnóze; srov. též sugestibilitu pacienta. Kvalitativní znaky tohoto druhu tak mohou ztěžovat jednotnou objektivizační praktickou odbornou zkoušku. Vázány jsou totiž na určité vnitřní předpoklady na obou stranách, které bývají osobně spojeny i s důvěrou. Lidí nadaných skutečným léčitelstvím ale bývá poskrovnu. Málo je ostatně i houslových virtuosů.

Právě kvalitativní jevy bývají příčinou toho, že některé vědecké pokusy sledovaného zaměření nemusely být opětovně proveditelné, ač by se tak dělo ve stejném nebo srovnatelném laboratorním prostředí. Jedná se ale o jen zdánlivý paradox či neúspěšnost. Ani umělecký výkon hudebníka nebo zpěváka nemusí být replikovatelný. Omezená vlastnost replikovatelnosti totiž mívá obecný význam všude tam, kde se potenciálně jedná o jakýkoli kvalitativní jev, ať již rázu uměleckého anebo třeba energeticky léčitelského. Známe řadu případů, kdy umělec již nedokázal překonat své životní dílo, ani je zopakovat na stejné umělecké úrovni, ať již před „zkušební komisí“ anebo kdykoli a kdekoli jindy. Proto zde ani nemůžeme filozoficky vycházet z fyzikalismu, který je v celkovém světovém rozměru až příliš zjednodušený.

Léčitel bývá „umělcem“ svého druhu s jistým nadáním. Svou roli sehraje i vstřícnost, vcítění a vhléd do situace postiženého člověka a jeho aktuálního rozpoložení. Nelze vyloučit ani vnuknutí či jiné způsoby mimorozumového poznání. Intuice je ostatně známa i odjinud, třeba z objevitelství nebo vynálezectví. S něčím podobným se někdy setkáváme i u některých lékařů.

Vládní záměr podřadit přírodní léčitelství pod zdravotnictví byl před lety, počátkem tisíciletí, opuštěn. Stalo se tak správně. Pod předpisy svázané zdravotnictvím by tak byla podřazena i část náboženské svobody, jež by přestala být ústavně zaručenou svobodou.

6 Léčitelství a náboženství

Právně politické snahy o legální úpravu přírodního léčitelství na trhu musí být ústavně obezřetné. Pro některé lidi totiž může léčitelství představovat světový názor nebo být jeho součástí. U jiných zase půjde o svobodu náboženského přesvědčení a víry. Ostatně u nás působí tzv. léčitelská církev, Společenství Josefa Zezulky, registrovaná náboženská společnost, spojená s biotronikou a památkou léčitele Zezulky. K léčebným účinkům modlitby se hlásí například Církev Nový život. Antroposofická medicína, řazená mezi tradiční evropské lékařství, zase souvisí s Obcí křesťanů v České republice. Léčitelské věci bývají blízké Náboženské společnosti českých unitářů. Podobně bychom to asi mohli říci o čtyřech českých náboženských korporacích se základy víry opřenými o východní myšlení; např. ve spojení s indickou ájurvédou. Oproti tomu Církev římskokatolická bývá v léčitelských otázkách, pracujících s jemnomotnem nebo až s duchovnem, obezřetná až odmítavá. Podobný postoj této církve se týká specifických homeopatických přípravků s léčebnými indikacemi podle lékového práva, a to i těch z nich, které jsou prodejné pouze na lékařský předpis s ohledem na lékové právo. Na druhé straně zase tato církev, částečně se stavící proti lékovému právu, praktikuje vymítání zlých duchů. Činí tak ale podle svého pojetí, které považuje za duchovně, a asi i zdravotně, bezpečné. Některé léčitelско-náboženské projevy, zejména mimo tradičně zavedené církve, bývají předmětem kritiky světonázorových stoupenců antikultovního hnutí.

Velké, u nás rozšířené, křesťanské církve znají svátost nemocných. V pravosláví se jí říká svatá Tajina pomá-

zání nemocných. Smyslem je posílení ducha nemocného člověka ve snaze o navrácení zdraví. Biomedicína ovšem s duchem nepočítá, resp. si jeho možného vlivu na zdraví nevšímá pro přesah hmoty.

Mnozí známí léčitelé z nedávné doby byli silně věřící lidé. Např. Jindřich Paseka s pamětní deskou od obce Svratouch, Božena Kamenická, mající pamětní desku v Radnicích anebo pater František Ferda, kterému věnovala pamětní desky města Sušice a Spálené Poříčí. Vděční lidé, vděčná města.

Léčitelství a náboženství mají společný znak. Obojí filozoficky předpokládá působení jemnohmotné nebo dokonce duchovní síly bez ohledu na současnou možnost její biofyzikální kvantifikace. Ostatně, biofyzikálně kvantifikovat nelze ani sílu podmanivého působení lékaře na pacienta při klinické hypnóze podle zdravotnického práva. Stejně tak nelze kvantifikovat ani sílu biblioterapeutického působení klinického psychologa v rámci zdravotních služeb na trhu. Anebo sílu hagioterapie v pastorální medicíně. Příklady je celá řada.

7 Právo brát se o vlastní štěstí

Podle občanského zákoníku platí, že každý se může brát o vlastní štěstí (§ 3 odst. 1). Vyjádřena tak je privátní autonomie každé lidské bytosti v soukromých poměrech. Každý z nás může své štěstí hledat jinde a spatřovat v něčem jiném. Patří sem i péče o vlastní zdraví nebo jinou osobnostní hodnotu. Je podstatné, že stát hovoří o „vlastním“ štěstí lidí; tedy i o „vlastním“ zdraví. Zákoník ale stanoví hranici. Nesmíme tím nikomu bezdůvodně způsobovat újmu.

Svoboda péče o vlastní zdraví představuje nezávislé odpovědné rozhodnutí každého člověka. V některých případech je jejím předpokladem poučenost. Svoboda může být uplatňována samoléčbou, domácí léčbou anebo pomocí jiné osoby. Otázka veřejného zdravotního pojištění je věcí zcela jinou, byť významnou. Podle okolností může být například domácí péče o zdraví v kruhu rodinném či samoléčba dostatečná, bezpečná a účinná, zejména u méně závažných onemocnění. Zpravidla bývá šetrnější k fondům veřejného zdravotního pojištění. Stačí si jen uvědomit možnou výhodu láskyplného domácího prostředí a jeho příznivého působení na duši nemocného.

Jestliže kupříkladu v některé rodině tradičně léčí některý neduh určitým zábalem, jehož účinnost a bezpečnost je běžně, i laicky, pozorovatelná, nelze tomuto léčebnému postupu nic ústavně vytknout, pakliže tím nikdo nikomu nezpůsobuje újmu. Složení zábalu a celý postup může být věcí rodinné či místní tradice ústně předávané z pokolení na pokolení. Vedle přírodovědně konvenční medicíny stále existují „babské rady“. Bylo by nerozumné a zároveň protiústavní bránit, aby jedna rodina rozšířila svůj způsob navozování léčebných procesů mezi rodiny ostatní či veřejnost, a to třeba i za odměnu či jinou výhodu.

8 Zákaz vázanosti státu výlučnou ideologií nebo náboženským vyznáním

Základ českého státu spočívá v občanské společnosti a vládě práva neboli právním státu. Jedná se o stát světský, který je určen k ochraně práv svobodných lidí a organizaci veřejných záležitostí v zájmu veřejného blaha. Ústavně, v Československu od roku 1991, proto platí zákaz vázanosti státu výlučnou ideologií nebo náboženským vyznáním (čl. 2 odst. 1 Listiny). Zmíněný zákaz patří mezi definiční znaky českého státu a má dalekosáhlé účinky pro svobodný veřejný život a uplatňování základních práv.

Z hlediska ideologického nebo náboženského tak pro stát neexistuje žádná „jedině správná“ cesta. Naopak zůstává otevřen svobodný veřejný prostor pro střetávání idejí. Stát tak nesmí být výlučně vázán ani na vědecký světový názor v jakékoli podobě, protože by se jednalo

o zakázanou činnost. Na druhé straně to ale nikterak neznámá, že by stát nemohl do jisté míry právně regulovat tržní prostředí v zájmu ochrany slabších stran, zákazníků či pacientů. Stát ovšem nestanoví, zda o své zdraví musíme pečovat jen podle „pravidel vědy“, anebo jinak. Stát ponechává vedle nabídky moderní západní přírodovědecké medicíny svobodný prostor pro tradiční medicínu, včetně přírodního léčitelství, či pro cizokrajná lékařství. Nemluvě o duchovní péči. Státní ochrana slabší zákaznické strany ještě neznámá zákaz určité činnosti na volném trhu služeb.

V evropském kontextu se můžeme setkat s obranou duchovních lidských práv prostřednictvím Soteria International, sídlem v Dánsku. V českém politickém prostředí se můžeme setkávat s Klíčovým hnutím v právní formě politického hnutí s kandidátkou na prezidenta republiky z roku 2013. Politické hnutí je založeno na sociálním rozměru antroposofického myšlení. V jeho politickém programu stojí zrovnoprávnění přírodní medicíny a alternativního lékařství s alopatickým.

Faktem zůstává, že někdy dochází mezi lidmi ke světonázorovým střetům. Například ke střetům stoupenců vědeckého naturalismu a ateismu se stoupenci jiných přesvědčení, světonázorů nebo náboženství. Není však rolí státu, aby rozhodoval světonázorové spory, které pramení z odlišných osobnostních povah lidí, různého vývinu nebo hospodářských či mocenských zájmů. Stát ani nemá právně regulovat věci mezi „nebem a zemí“. Stačí si jen připomenout různá „zázračná uzdravení“, ke kterým by přírodovědecky vzato vůbec nemělo dojít. Pacient by už měl být mrtev. Rolí státu je naopak dbát o názorovou snášenlivost jako veřejné blaho. Tuto roli musí uplatňovat každá organizační složka státu podle svého postavení a ve své působnosti, včetně Akademie věd České republiky.

Lidským poznávacím nástrojem je nejen rozum, ale i cit. Tradičně filozoficky řečeno, jedná se o „rozum“ a „srdce“. „>Otevři!< Ale komu? Kam? >Do svého srdce! Ano, tam!<“, napsal v dávném středověku Wolfram von Eschenbach v Parzivalovi.

Občanský zákoník z roku 2012 hovoří o poznatelnosti přirozených práv spjatých s lidskou osobností, tedy i se zdravím, rozumem a citem. Stačí si jen připomenout estetické vnímání výtvarného uměleckého díla. Dospějeme tak k poznání existence přirozeného osobnostního práva autorského, uznaného zákonem a chráněného soudem. Podobně jak vnímáme krásu umění nebo krásy přírody, tak někdy, alespoň někteří z nás, vnímají i neduhy ducha, duše nebo těla. Anebo naopak krásu ducha, duše či těla.

S duchovní péčí či léčitelstvím a přírodovědeckou medicínou se to může mít podobně jako mezi hudbou a hudební vědou. Tak, jak potěšeného posluchače hudby nezajímá kmitočet zvuku orchestru, uzdraveného, šťastného, pacienta nezajímají vědo-technické údaje postupu uzdravení.

Každý můžeme odpovědně svobodně projevit „své“. Neznámá to ale, že bychom se směli znevažovat nebo profesně shazovat. Dříve dokonce upalovat.

9 Slovo na závěr

„Zájmy a blaho lidské bytosti jsou nadřazeny zájmům společnosti nebo vědy“, říká Úmluva o lidských právech a biomedicíně z roku 1997, u nás ratifikovaná a vyhlášená roku 2001.

prof. JUDr. Ivo Telec, CSc.

Právnická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci
vedoucí Katedry soukromého práva a civilního procesu

Převzato z internetového časopisu
Acta Iuridica Olomucensia, 2017, Vol. 12, No. 1

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

Z televizních pořadů

Sešit 6

Ing. Jaromír Kapinus, rodák z Lázu u Moravských Budějovic, žijící dlouhá léta ve Vídni, člen České psychoenergetické společnosti v Praze, autor publikací *Nadhmotný svět*, úvod do parapsychologie a *Psychokinetické jevy*, které věnoval této společnosti, věnuje tuto publikaci českému čtenáři za účelem rozvíjení zájmu o psychoenergetickou vědu a o její popularizaci.

Vedení České psychoenergetické společnosti plní jeho přání.

Předmluva k následující stati

Vážený čtenáři,

v dnešních člancích se setkáváme se dvěma základními způsoby využívání paranormálních schopností žijících lidí. V prvním je popsáno nejvýše možné zlo, při kterém žijící mág zneužívá svého fyzického vzhledu nejprve k ovládnutí krásných fyzických těl žen. Poté, když se jich nabaží, nestáčí, že je fyzicky usmrtí, ale ještě využívá jejich duši pro službu zla. K tomu, aby dokázal ovládnout člověka, používá darů, kterými dosáhne svého cíle – plně ovládnout člověka.

Mluvím o tom proto, že i v rámci PEL (Psychoenergetická laboratoř), jsme se s podobnými případy setkávali. Skutečně i sebemenší dárek od podobného zloducha hrozil naprostou podřízeností. Většinou tato podřízenost byla zaměřena na odebírání energií z takto podřízených osobností.

Ne vždy takovéto případy končí dobře. Za senzibility v PEL chodil mladý muž jménem Vladek. Co se mu přihodilo. Při úspěšném studiu na vysoké škole ho často bolela hlava, a proto přijal nabídku člověka (jak se ukázalo později černého mága), který sice Vladka zbavil bolesti hlavy, ale ty následky. Vladek sice dokončil studia, ale místo do práce, šel do invalidního důchodu jako schizofrenik. Nikdo z PEL mu nemohl pomoci.

V třetím článku popisuje Ing. Kapinus poznatky o různých způsobech netradičního léčení. Jsou zde i jejich popisy. Zda říci bohužel anebo zaplat Panbu, kolik je na těchto popisech pravdy, nevíme.

Ing. Vlastimil Bažant

Zotročená duše

Tento článek pojednává o šamanech. Chtěl bych zde na skutečném případě ukázat nebezpečí se strany šamanů a jiných gurů, kteří využívají negativní energie, energie zla, aby ve svůj vlastní prospěch ovládali své spoluobčany. Jak živé osoby pomocí masové hypnózy a sugesce, tak i duševní energii obětí zabitých v posthypnotickém stavu. Bohužel využívají tito šamani svých paranormálních schopností jako telepatie, jasnovidectví

a psychokinéze, které zde stojí ve službách zla, zlých duchů a démonů.

Tento skutečný případ byl vyslán 20. 9. 1998 v televizní sérii PSI-Factor pod názvem *Zotročené duše*. Alexandra, členka týmu parapsychologů má sestru Táňu která je už půl roku pod vlivem šamana Daniela, svalnatého a sebevědomého černocho. Táňa je stále v jakémsi posthypnotickém stavu a přerušila styky se svou sestrou Alexandrou. Dovede šamana ke své babičce, která trpí velkými bolestmi v žaludku a šaman ji za doprovodu bubnů a astrálních těl jím zotročených a zabitých mladých žen působením své bioplasmatické energie uzdraví. Vyjme na dálku z těla nemocné jím materializovanou tkáň těla, kterou nemocné ukazuje a pak spálí v ohni. Ve skutečnosti však pomocí své aury vyléčil jenom nemocnou auru ženy. To ostatní bylo jen divadlo. Při dalším léčení, kterému je Táňa přítomna, se šaman opět uvede do transu a vyléčí mladého chlapce. Tento šaman Daniel zneužívá pohlavně mladé ženy, které uvedl sugestivně do posthypnotického stavu a tyto mladé ženy jsou pak jeho pomocnice a doprovází ho. Po určité době, když se mu zachce zase jiné ženy, nechá mladou ženu, která ho doprovází a s ním žije ve společném bytě onemocnět. Pozvolna ji otravuje jeho jedovatými „nápoji“ a žena, která je stále v posthypnotickém stavu na šamanovi závislá, pomalu umírá. V tomto stavu zývá šaman zlého ducha jeho zemřelého otce, také šamana a podvodníka jako jeho syn, aby ženu nechal zemřít, že mu po smrti bude se svým duševně dále sloužit. Jako byly před Táňou dvě mladé ženy, Nuomi a Anna, které bylo dříve vidět stále v jeho doprovodu. Tyto jím zabitě ženy ho nyní se svými astrálními těly při jeho produkcích provázejí jako jím zotročené duše.

Nyní se šamanovi zachce Alexandry, hezké a paranormálně nadané sestry Táni. Alexandra a všichni členové její barevné rodiny jsou mimosmyslově nadání. Telepatii ví šaman, že obě sestry si nyní nerozumí a tom založí svůj plán. Pod rouškou, že chce obě sestry zase smířit, pošle Táňu, která je nadále pod jeho vlivem, k její sestře, aby Alexandru pozvala k nim a vyřídila jí jeho vzkaz, že by ji rád poznal. Dá Táni sebou jeho dar pro Alexandru, barevnou zdobenou láhev. Tuto láhev poznačil při svém čarování svojí bioenergií tím způsobem, že láhev prostřednictvím jeho duševna přeměňovala tuto vloženou bioenergii na světelnou. Tímto způsobem vydávala láhev působením jeho duševna na dálku, kolísající jasné barevné světlo. Táňa navštíví svojí sestru oblečená jako africká černoška a předá sestře barevnou láhev. Chváli šamana a říká sestře, že mu bude nadále sloužit. V noci má Alexandra jasnovidecké vidi-ny; Vidí šamana, který svým duševně působí světelné efekty v barevné láhvi stojící na stole v jejím pokoji a hypnotizuje Alexandru na dálku. Alexandra se probudí a vidí svítící láhev: na stole. Domluví se s parapsychology, aby společně zjistili příčiny moci šamana nad Táňou a nad ženami vůbec a aby vysvětlili zmizení obou mladých žen

Naomi a Anny, které policie má za nevěstné, a které dříve byly viděny v doprovodu šamana. Derek říká Alexandře, aby šamana a Táňu pozvala na oběd. Při obědě se šaman sugescí snaží přivést Alexandru do svého vlivu, hypnotizuje ji a říká jí, že má paranormální schopnosti, aby tedy odešla z týmu parapsychologů a pracovala s ním, že uvidí zázraky při jeho vystoupení, hlavně při léčení nemocných. Alexandra však odmítá. Aby Alexandru přinutil, nechá šaman Táňu „onemocnět“. Dává jí neustále jeho jedovaté bylinné přípravky a nutí ji je pít. Chce, aby Táňa zemřela, aby mu sloužila dále jako ostatní zotročené duše a chce mít na jejím místě vedle sebe Alexandru. Volá telefonem Alexandru, že Táňa je vážně nemocná, že jeho „léčení ji napomáhá“.

Derek si mezi tím zjistil od babičky Alexandry a Táni, která zná metody šamana Daniela a jeho zemřelého otce, potřebné informace o tomto šamanovi a o jeho zločinné činnosti, o jeho otci a odnáší si také od ní kosmogramy pravých afrických léčitelů ducha, pocházející od vědce dr. Livingstona. Odchytky od kosmogramů odhalují čarodějství a podvod šamana. Alexandra sledovaná Derekem přichází do bytu šamana Daniela a Táni. Táňa leží těžce nemocná na lůžku. Šaman hypnotizuje ve vedlejší pokoji Alexandru a chce ji tam pohlavně zneužít. V okamžiku, když už Alexandra mu začíná podléhat, se objeví ve dveřích Táňa a prosí sestru, aby šla k ní. Šaman zklaman situací svého vystoupení kouzelníka-léčitele, když před tím Táňu skoro otrávil svými jedovatými nápoji, padne do transu a vedle něho se objeví astrální těla dvou zotročených duší Naomi a Anny. Šaman vyzývá ducha svého zemřelého otce, aby zabil obě žijící ženy a učinil z nich jeho pomocnice, zotročené duše. Šaman začíná vyvíjet velké psychokinetické síly. V kritickém okamžiku, když šaman: chce obě ženy zabít, se objeví Derek a vyvede šamana z jeho transu. Derek ukazuje přítomným kosmogramy pravého afrického léčitele a dokazuje podvod šamana. Rovněž dokazuje zabití obou mladých žen šamanem. Ten se divoce brání proti obvinění, napadá Dereka s nožem v ruce, Derek cvičený v sebeobraně mu nůž vykrotí a šamana probodne. Tím se uvolnila posthypnotická blokáda žen, a také astrálních těl Naomi a Anny. Táňa vstane bledá z lůžka, pomalu se uzdraví a pomáhá zase své rodině. Alexandra je zase při svém původním vědomí a schopnostech. Obě astrální těla zotročených duší Naomi a Anny pomalu mizí a odchází do záhrobí. Jsou už zbavena energetické vazby k šamanovi.

Parapsychologové takto odstranili podvodníka a několikanásobného vraha Daniela, který ženy pomocí jedovatých přípravků, jak bylo analýzou zjištěno, pozvolna otravoval, aby z nich po jejich smrti vytvořil jemu sloužící zotročené duše. Jeho velikašským touhám nestačila masová hypnóza k ovládnutí živých lidí, chtěl ve své touze po neomezené moci ovládat také duševna jím zabitých osob.

Fantom z místnosti 1033

Tento skutečný případ byl vysílán v televizní serii PSI-Factor 5. 7. 1998.

Pan Nick Trenner, starší muž, zastaví svůj vůz před Plaza hotelem, aby tam o samotě prožil příjemnou chvíli s mladou call-girl z doprovodné servisní služby. Recepční šéf mu říká, že žádná místnost není volná. Pan Trenner mu nabídne peníze a recepční mu předá klíče od volné suity číslo 1033 v desátém poschodí. Recepční tuto místnost úmyslně nezařadil, poněvadž tam v posledních dvou letech přišli 4 hosté nevysvětlitelným způsobem o život. Pan Trenner se společnicí přijdou do pokoje 1033 a zařizují se po svém. Pan Trenner slyší zvuky v koupelně a chce zjistit příčinu. Uvidí zjevení ducha muže, který se v pyjamu pohybuje po koupelně a pak pana Trennera ohrožuje. Ten se hrůzou a strachem zhroutl na dlažbu koupelny a zemře na srdeční mrtvici. Tohoto ducha vidí také jeho společnice, která vylekaná uprchne z bytu.

Tým parapsychologů se ujímá vyšetřování případů úmrtí v místnosti č. 1033 v Plaza hotelu a zjistí jen, že na místě hotelu byl před 200 léty hřbitov a masové hroby chudých. Majitel hotelu pan Ash chce mít případ úmrtí pana Trennera rychle vyšetřený bez velkého ohlasu, aby to neškodilo jménu hotelu. Parapsychologové zjistí že příčinou záhadných úmrtí v místnosti 1033 byla srdeční mrtvice v koupelně nebo zlomení vazy po uklouznutí v koupelně. První z těch, kteří tam před dvěma lety přišli o život byl Terry Fisher, společník nynějšího majitele pana Ashe. Od té doby nechtěli zaměstnanci hotelu v této suíte pracovat, že tam straší. Parapsychologové instalují v koupelně kontrolní kameru, která tam registruje veškeré pohyby. Potom se informují u tehdejší společnice pana Trennera, která v koupelně ztratila náušnici. Tato je stále ještě vylekaná zjevením fantomu, který v koupelně viděla. Recepční šéf říká, že případy úmrtí v tomto pokoji byly normální případy a že je proti vysvětlení těchto případů. Parapsychologové zjistí, že před dvěma lety zemřelý Terry Fisher byl s panem Ashem znepřátelen kvůli finančním záležitostem, protože pan Ash Fishera finančně ruinoval. Pan Ash instaloval ve všech pokojích minikamery, aby mohl hosty hotelu pozorovat. Nynější majitel celého hotelu Ash se brání vyšetřování případů, zničí pohybovou kameru parapsychologů, unese parapsychologa Petra Axona a odcizí profesorovi Hendriksovi fotografii jeho před 12 lety záhadně zmizelé ženy a dcery a promítne tuto fotografii do prostoru chodby, aby profesora Hendrikse zmátl. Zde se musím zmínit o tom že profesor Hendriks, sám mimosmyslově nadaný, ztratil při záhadné autonehodě ženu i dceru, když jejich automobil zůstal stát na železničním přechodu, po ženách nebylo nikde ani stopy. Byly tyto ženy z jedoucího auta teleportovány? Profesor Hendriks tomu věří a říká, že obě ještě žijí a občas vnímá jejich zjevení. V chodbě hotelu, kam Ash promítl fotografii obou žen, následuje Hendrikse zjevení obou žen

a je včas zachráněn u otevřeného okna chodby svými kolegy před krokem do prázdna. Hendriks s jedním z kolegů vstoupí do suity 1033 a oba vidí v koupelně zjevení fantomu muže v pyžamu. Krátce před tím toto zjevení k smrti vylekalo pokojskou, která je nově v hotelu zaměstnaná a chtěla z ledničky odnést kostky ledu. Zjevení házelo po pokojské těmito kostkami a zahnilo ji z pokoje.

Parapsychologové věří, že majitel hotelu Ash má podíl na těchto záhadných jevech. Jdou s ním na půdu hotelu a najdou tam chemickou laboratoř, vše zařízené panem Ashem, aby fyzikálně-chemickými efekty zastrašil a znervoznil svého společníka Terry Fishera. Náhle se všem zjeví fantomární obraz této oběti – Terryho Fishera a staví se hrozivě proti Ashovi. V hrůze tohoto zjevení se Ash ve strachu přiznává k vraždě na svém společníkovi a obviňuje ho z alkoholizmu a z příčin finančních potíží. Fantom zavražděného se znovu hrozivě před něho postaví. Ash uchopí sekuru a uhodí na místo u stěny laboratoře, kde se fantom nachází, zasáhne však jen elektrickou instalací a v oblouku elektrického napětí najde svou smrt. Zajímavé je, že toto instalační vedení bylo před tím zcela bez proudu. Duch zavražděného Terry Fishera našel konečně svého vraha a pomstil se mu tím, že nechal vraha uhodit do elektrické instalace v níž psychokineticky přes bioplazmatické pole živých osob způsobil vysoké napětí. Uneseného parapsychologa Axona našli spoutaného na půdě hotelu.

Byl zmatený duch oběti Terry Fishera v koupelně suity č. 1033 v Plaza hotelu příčinou smrti pěti osob, které duch oběti měl za vraha? Vše tomu nasvědčuje. Tyto oběti zemřely stejným způsobem jako oběť – zlomením vazů (údajně po uklouznutí v koupelně). Chemickou laboratoř na půdě hotelu používal také recepční šéf, bratr zavražděného Fishera tím, že do instalovaných minikamer dal chemikálie, aby znervoznil hosty a odradil je od návštěvy hotelu. Tím způsobem se mstil na majiteli hotelu Ashovi za vraždu svého bratra, která byla Ashenem inscenována jako nehoda v koupelně suity č. 1033. V každém případě skončily v Plaza hotelu v místnosti č. 1033 tyto případy úmrtí zaviněné zjevením fantomu muže v pyžamu. Duch oběti došel zřejmě klidu a odešel do záhrobní. Po přiznání vraha byl nyní si jistý osobou vraha. Tím se i uvolnila energetická vazba, která vážala ducha oběti na emocemi silně poznačené místo vraždy - koupelnu místnosti č. 1033.

Léčivá schopnost duševna

Chtěl bych se v tomto článku úvodem zmínit o zázracích při léčení nemocí. Aspekty mimořádných událostí, které odporují medicíně, zkušenosti a přírodním zákonům, se mohou při bližším pozorování projevit jako psychokinetické jevy. Co se týká mnoha zázraků nevysvětlitelných vyléčení ve francouzském městě Lourdes i na jiných místech, je si třeba uvědomit, že místa těchto zázračných vyléčení a sochy svatých, např. socha

Madonny v Lourdes, jsou energeticky „prosáklá“ obrovskou psychickou energií úpěnlivých proseb za uzdravení milionů věřících návštěvníků, soustředěných až k extázi. A tato koncentrovaná energie vroucích přání za uzdravení zapůsobila na výšedimenzionální předlohu zdravého těla (buď přes univerzální energii nebo přes podvědomí nemocného), která po tom přivedla u nemocných nutné korektury. V případech opačných k tomuto pozitivnímu působení energie duševna uvádím obrovskou, v těchto případech negativní energii výšedimenzionálního původu, kterou vyvolají davy lidí v extázi při vyvolávání zlých duchů, při rituálních černých mších nebo při shromážděních různých sekt. Tato negativní energie může způsobit psychické škody, fyzické škody, škody na zdraví nebo i smrt zaklínané osoby.

Rovněž případy vzbuzení mrtvých lidí k životu ukazují, že zázraky pocházejí z určitých daných situací, a že se objevují v různých formách. Zda se tak stává při aktivování vlastních psychických sil, nebo zda podněty přicházejí od výšedimenzionálních předloh energií v univerzu, zůstává nezodpovězené. Jedno však je jisté; zázraky vykazují přes svou ojedinělost typické paranormální znaky a tato paranormální charakteristika by je měla učinit pochopitelnější. Při vzbuzení z mrtvých to by mohlo být tak, že se rezultoval obrovský tlak psychické energie, který mobilizoval výšedimenzionální organizační pole, a to pak brání uniknutí výšedimenzionálního duševna z materiálního těla člověka a tělo je pak vráceno životu. Jsou-li psychicko-bioplazmatické složky energie těla zase aktivovány, měly by být reaktualizační a léčivé procesy těla zase navedeny a proces oživení a uzdravování by měl pokračovat. Úspěchy v léčení v rozsahu paranormálnosti (mimo školní medicínu) jsou dosahovány různým způsobem. Jednotlivé druhy léčení se však nedají od sebe oddělit a občas se projevuje během jediného léčení hned několik paranormálních jevů zároveň. Podle zkušenosti se dá zhruba rozlišovat mezi psychickým léčením, léčením ducha a léčením zázrakem. Při psychickém léčení po vložení rukou na pacienta vchází bioplazmatická energie léčitele do nemocného a působí léčivě na onemocnělou auru pacienta a tím i na onemocnělý orgán. Léčitel odevzdává svoji bioplazmatickou energii přímo na pacienta. Toto předávání energie se dá dokázat vysokofrekvenční fotografií. (Úbytek energie léčitele, získání energie u pacienta.) Při spirituálním léčení zprostředkuje léčitel předání léčivé kosmické energie pacientovi. Podle asijských teorií psychických léčení se tato kosmická energie soustřeďuje v čakrách, hypotetických střediscích duševní síly v těle člověka. Při léčení duchem se staví terapeutickými technikami na psychickém vlivu na onemocnění člověka, což bohužel školní medicína často nechává bez povšimnutí. Je to politováníhodné, když se přece se strany školní medicíny propaguje psychosomatika, vztah duše a těla.

Uvnitř skupiny léčitelů ducha je třeba rozlišovat mezi náboženským léčením, které má za základ

sugestivní účinek religiozity na člověka působící určitým směrem a mezi rituálním a spirituálním léčením, tak jak je praktikováno u přírodních národů a náboženských skupin. Při magických metodách léčení působí autosugestivní způsoby léčení, kdy pacient je osoba vzdálená od léčitele. Při duchovní chirurgii je třeba uvést logurgii. Léčitel zde vnikne na dálku do těla pacienta a psychokinezi odstraní ložisko nemoci z těla. Ve světě logurgie produkují filipínští a jihoameričtí léčitelé denně nepochopitelné zázraky vyléčení nemocí. Při kosmickém léčení pronikne léčitel lidským tělem, jakoby pokožka, tkáň a orgány pro něho nebyly překážkou. Při těchto logurgických zásazích vystupuje několik paranormálních jevů, do sebe zasahujících zároveň. Dematerializace tkáně a její rematerializace, teleportace, penetrace nehledě k přesným diagnózám způsobených telepatii a jasnovidectvím. Tyto fenomény ovládají téměř všichni filipínští léčitelé. Při léčení duchem působí celý kolektiv duševních energií zemřelých lékařů. Při všech logurgických operacích jsou provedeny nejdříve korektury na bioplazmatické složce těla pacienta. Jestliže někteří léčitelé „vyoperují“ krev nebo různé materiály, jedná se jen o produkty materializované psychokineticky a tyto produkty obdrží pacient jako upomínku na úspěšné léčení. Zásadně se při logurgické operaci neodstraňuje žádný onemocnělý orgán, nebo část tkáně těla, ale jejich energetický nedostatek, chybná informace pro funkci zdravého těla, která se ocitla ve výšedimenzionální předloze zdravého těla. K pravým poraněním orgánu nebo tkáně těla nemůže dojít už proto, že buňky orgánu nebo tkáň jsou před dotekem léčitele dematerializovány. Všichni tito zázrační léčitelé operují ve skutečnosti jen onemocnělou auru těla. Na základě trvalých vyléčení osob, které byly už lékařskou vědou vzdány, zasluhuje logurgie výzkum na širokém základě.

V následujícím skutečném případě uváděném v červnu 1998 v televizní serii PSI-Factor je uváděna léčebná technika čínských lékařů a léčitelů, Tato technika staví na psychickém léčení. Pomocí bioenergie lidského těla, „chi“-energie se přenáší léčivá kosmická energie na pacienta. Tato chi-energie, fokusována na jednotlivé čakry lidského těla se dá léčitelem (vysílatelem) koncentrovat ve svazku. Energetické účinky tohoto svazku se dají pozorovat až jako záznamy otřesů půdy. Bioenergie má podobnou podstatu jako chi-energie. Je však i v Číně mnoho lidí kteří chi-energií ovládají, nebo ji mohou použít jako univerzálně léčivý prostředek – jako v tomto případě.

Žena Davida Matta, lékaře z oboru výzkumu virů, Soia, leží v nemocnici onemocnělá degenerací a rozkladem krve a pokožky, nemocí způsobenou neznámými viry. Její muž, vědec, který sám tyto osudné viry před nedávnem vypěstoval, byl k tomuto pověřen skupinou zločinných mocipánů a pochybných vědců, jejichž cílem bylo ovládat život a smrt člověka. David Matt žil před tím v Číně se svou ženou a poznal tam lékaře dr. Chenga, opravdového mistra chi-energie. Matt prosí Chen-

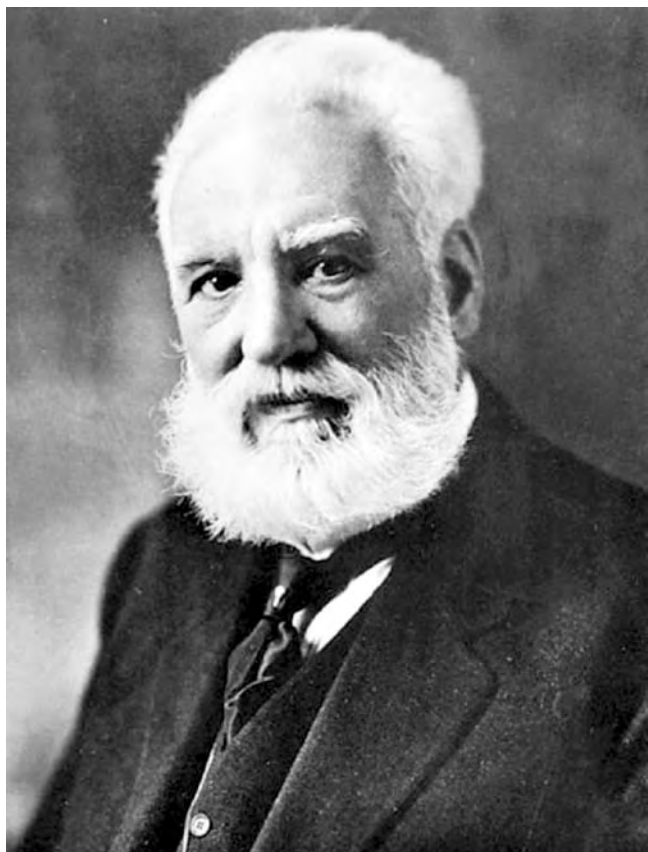
ga, který nyní žije s nimi v Americe o pomoc pro svou nemocnou ženu Soiu. Dr. Cheng přichází do nemocnice, kde Soia leží a říká při pohledu na nemocnou: „Chi-energie dosáhla vrcholku mezi životem a smrtí. Žena trpí Caposi-syndromem, rozkladem krve a pokožky“. V tomto okamžiku vcházejí do pokoje 3 hlídači dr. Chenga, kteří mají zabránit „tygrovi“, jak Chenga nazývají, aby pomáhal lidem jím vynalezeným elixírem zdraví. Dr. Cheng se brání proti těmto mužům svazkováním chi-energie a jejím fokusováním na útočníky. Tito jsou odmrštěni a na podlaze jsou způsobeny trhliny jako po zemětřesení. Dr. Cheng je pak zase izolován ve svém pokoji a hlídán mladou ženou, členkou skupiny. Mezitím zemřela paní Soia a David Matt stojí nad jejím hrobem zhroucený tím, co jeho vynález způsobil. Vedoucí jeho vědecké skupiny k němu přichází a ukládá mu za povinnost najít dr. Chenga a odebrat mu jeho elixír zdraví. (Tento „elixír“ byl, jak se později analýzou zjistilo, obyčejným obarveným roztokem kuchyňské soli ve vodě.) David Matt nemůže dr. Chenga najít. Ze vzteku, že Matt dosud nepřinesl Chengův elixír zdraví, infikuje šéf virové skupiny Davida Matta jeho vlastní virovou nákazou, kterou mu vstříkne pomocí injekční pistole, konstruované pro účel likvidovat nepohodlné lidi.

Vedoucí parapsychologické skupiny, přítel Davida Matta ze studií nachází tohoto v nemocnici, onemocnělého na tentýž zhoubný rozklad krve jako jeho žena. Parapsycholog vyhledá dr. Chenga, prosí ho o pomoc pro svého přítele a ptá se ho, proč tehdy nepomohl ženě Davida Matta. Dr. Cheng říká, že tato žena už neměla žádnou chi-energií, že ji tedy už nemohl pomoci. Dr. Cheng potom navštíví v nemocnici Davida Matta a naleje mu do úst něco ze své lahvičky s elixírem = slanou vodou. Předá pak lahvičku s elixírem přítomnému parapsychologovi. Ten jde druhý den navštívit svého těžce nemocného přítele a najde ho se volně pohybovat po nemocnici. Matt mu svěří jeho tajemství o zhoubném vynálezu a o zločinných plánech vědců virové skupiny. Šéf této skupiny později kvůli prozrazení tajemství Matta zastřelil.

Snad jen malý dodatek k tomuto elixíru zdraví. Tento solný roztok byl dr. Chengem silně nasycen chi-energií a mohl jako generátor sloužit jako univerzální léčivý prostředek. Dr. Cheng jen občas generátor nabil svojí chi-energií. Nabitý generátor mohl dále vykonávat své blahodárné poslání a působit léčivě na jakoukoliv chorobu. (Podobně mohly psychotronické generátory po nabití bioenergií člověka vykonávat mechanickou práci.)

Vedení České psychoenergetické společnosti upozorňuje čtenáře na možnost zakoupení publikace Psychokinetické jevy, ve které autor Ing. Jaromír Kapinus vysvětluje řadu těchto neuvěřitelných příběhů. Nejlépe vyřizovat tento požadavek pomocí e-mailové adresy cepes@cepes.cz.

FYZIOLOGICKÉ EXPERIMENTY
ANTONIA MEUCCIHO

Antonio Meucci byl plodný vynálezce, technik, a praktický chemik. Žil ve Florencii, pracoval jako jevištní návrhář a technik v různých divadlech. Antonio Meucci a jeho manželka museli uprchnout z Florencie před násilím občanských povstání po celé Itálii. Mnoho přistěhovalců, kteří si přáli klidný život, zvažovali možnost nalezení existence v nové zemi na západě. Nešťastně omezení zákonem pro vstup do Spojených států, byli lidé jako on a jeho rodina nuceni volit cestu do střední Ameriky. Byli nasměrováni jižním směrem a doslovně přinuceni přistát v karibském, nebo v jiném jihoamerickém přístavu. Tam přistávala velká populace evropských přistěhovalců, která byla v této době omezena zákony ze severoamerického pobřeží. Příznivým zjištěním bylo, že jejich přítomnost zde byla přijata se souhlasem a vřelostí, rovnající se návratu domů.

Po dlouhé době okouzlení fyziologickými experimenty a jejich elektrickými reakcemi, zahájil studium elektromedicíny. S praktickým pohledem zřídil a udržoval experimentální elektrolékařskou laboratoř na pracovišti v Opera House. Ve výzkumu techniky elektromedicíny zkoumal využití léčebné možnosti elektrického impulsu. Používání mírných elektrických impulsů z malých indukčních cívek do těl pacientů bylo nadějně pro zmírnění nemocí. Poučil se, že přesné řízení síly a trvání elektrického impulsu je pravým tajemstvím techniky. Bolest a určité fyzické okolnosti byly léčeny těmito elektrickými metodami za předpokladu, že byl použit velmi krátký impuls nepatrného napětí. Impulzy specifické délky a síly odstraňovaly utrpení pacientů od jejich bolesti. Navíc si představoval, že regeneraci tkání

a kostry lze stimulovat podobnými prostředky. Co ho skutečně zaujímalo, byla délka impulsu zavedené do těla, tj. trvání působení elektřiny. Vyvinul speciální šoupátkové spínače, které byly schopné dodržet délku impulsu. Reostaty byly používány pro řízení intenzity proudu. Použitím tohoto systému řízení byl schopen aplikovat vhodné impulsy „síly a délky“. Chtěl zmapovat možnosti specifických impulsů, které by mohly neutralizovat odpovídající druh bolesti, nebo nemoci. Vytvořit seznam elektrických impulsních léčení bylo jeho reálným cílem. Domníval se, že by taková technologie, pokud by byla ověřená důsledně, vyzbrojí lékařské praktiky novou léčebnou mocí.

Meucci využíval soustavně výzkumné úsilí k lékařským cílům. Často používal tuto metodu u zaměstnanců divadla. Tito lidé si vážili takového elektrického léčení. Tato jeho metoda byla velmi známá. Věnoval zvláštní pozornost k umístění a velikosti elektrod na těle. Malé hroty–kontakty byly přichyceny k tělu v určitých nervových bodech s analgetickými účinky. Byl zejména opatrný u „energie šoku“, používal proto jen milivoltového napětí na svých pacientech. Bolesti postupně ustupovaly při správné aplikaci impulsů. Jeho zařízení mělo již vyvinuté jemné reostatové regulátory pro omezení výstupního proudu. Nejdříve však vždy aplikoval impulsy na svoje vlastní tělo, aby našel optimální elektroléčbu. Tímto způsobem byl schopen posoudit nastavené parametry osobně a zodpovědně. To bylo jeho zvykem při zacházení s jeho nemocnou manželkou Ester. Kulhající herečka se postupně stala zajatkyň její nemoci a on si přál ji úplně vyléčit. Bdící a modlící se často až do svítání, hledal selektivní impulsy, aby ji mohl vyléčit.

Bohatství jeho pokročilých lékařských myšlenek se projevilo během raného dvacátého století. Výzkumníci na tomto poli lékařské specializace používají velmi krátkých impulsů regulovaného elektrického napětí k zmírnění širokého spektru nemocí. Nezávislé znovobjevení jeho elektrolékařské metody na začátku dvacátého století bylo takovými osobnostmi, jako byli Nikola Tesla, Dr. A. Abrams, G. Lahkovsky, Dr. T. Colson. Byly metodicky doporučovány nové seznamy specifických impulsů k léčení odpovídajících nemocí. Každý výzkumník vyvinul metodu pro použití impulsů specificky regulované délky a intenzity u trpících pacientů až do jejich úplného vyléčení.

Nedávno několik lékařských výzkumníků použilo generátor impulsů k regeneraci kostí a tkání. Potvrdili tím, že fyziologie člověka reaguje rychle, jsou-li aplikované odpovídající elektroimpulzy na podmínky onemocnění. Tyto impulsy byly podrobně analyzovány. Většina lékařských byrokratů se však obávala ohrožení vlastních farmaceutických monopolů a hledala příležitost k vymýcení této revoluční lékařské metody. Upton Sinclair měl osobní zkušenost s těmito léčebnými systémy a s lékaři, kteří navrhli tyto metodologie. Bojoval za jejich věc a v četných prohlášeních s cílem předložit je těm, kteří chtěli zakázat toto léčení. Sinclair poukázal na sociální revoluci, která by nevyhnutelně následovala takové objevy. Bojoval v nejužších zasedáních správních rad, ale nedocenil moc pravidel k likvidaci technologií společenského užitku. Tato pozoruhodná literární osobnost napsala obsáhlou práci o Dr. Abramsovi, kterého i později hanobila i sdružení FDA a AMA. Jakási hrubá vlas-

tenecká očista rychle zaútočila plnou silou na tyto metody. To je však příběh pro několik jiných životopisů. Meucciho elektrolékařské metody byly časem přeměněny na revoluční prostředky pro komunikaci na dlouhé vzdálenosti.

Nejdůležitější epizoda jeho života se přihodila v roce 1849, když mu bylo 41 let. Později podrobně líčil následující příhodu: Jistý muž trpěl nesnesitelnou migrénou. Protože mnoho lidí vědělo, že jeho elektrolékařské metody mají spolehlivý léčivý efekt, bylo jeho lékařské ošetřování vyhledávané. Posadil trpícího muže na židli ve vedlejší místnosti. Jeho zdravotní stav vyvolával u něho přirozený soucit, vždy s ohledem na bolest jeho milované manželky. Oči tohoto muže naléhavě žádaly o pomoc, která spočívala ve skryté záhadě. V tomto případě vložil malou měděnou elektrodu pacientovi do úst a požádal jej, aby podržel druhou (měděnou tyč) ve své ruce. Zařízení pro generování elektrických impulsů bylo ve vedlejším pokoji. Vstoupil do této místnosti, umístil identickou měděnou elektrodu do svých vlastních úst, a držel druhou měděnou elektrodu, aby mohl nastavit úroveň nejslabšího možného impulsu. Řekl pacientovi, aby se uvolnil a očekával okamžitou úlevu bolesti a zvýšil o něco proud na indukční cívice. Migréna silné intenzity vyvolala stejně silnou reakci na nepatrné dráždění. Muž měl teď velkou citlivost na bolest, pocítil nepatrné podráždění proudovými impulsy. Pacient očekávající šok zareagoval v druhé místnosti překvapivě s velmi nepatrným drážděním. Meucci okamžitě zapomněl na soucítění s bolestí pacienta. Jeho pozornost byla náhle přenesena na schopnost vcítit se do svého chování. Měl skutečně „pocít“ hlasu volajícího muže v jeho vlastních ústech! Po uklidnění vpadl do vedlejšího pokoje podívat se na muže, který tak řval. Ubožák mu neutekl, on pak nahradil ústní elektrodu trpícího pacienta a šel do druhé místnosti udělat stejná nastavení, tentokrát přes zavřené dveře. Požádal muže, aby mluvil hlasitěji, zatímco on znovu držel elektrodu v svých ústech. Ještě jednou, ke svému vlastnímu údivu skutečně slyšel vzdálený hlas ve svých vlastních ústech. Vokalizace byla jasná, zřetelná, a úplně odlišná od tlumeného hlasu, který slyšel přes dveře. To byl skutečný objev. Zde objevil to, co bylo později známé jako „elektrofonní efekt“. Fenomén, později známý jako fyziofon, využíval nervové reakce na aplikované proudy velmi specifické povahy. Tak, jako nervový mechanismus v těle využívá impulsy nepatrné energie, tak náhodně zavedl podobný „odpovídající“ proud, který obsahoval sluchové signály, zvuky. Neznámá metoda „poslech přes tělo“ obešla zcela sluch a šířila se veskrze jemnou tkání. V tomto případě to byla jemná tkáň úst. Pacienti vyjadřovali poděkování a uzdravení šli domů. Impulsní léčení „rozehnalo“ stav migrény. Jeho odměna neměla peněžní formu, tu našel v zázračné náhodě v přenosu lidského hlasu drátem. V těchto několika malých experimentech určil a definoval budoucí rozvoj všech telefonických oborů.

Vzrušený a povznesený Meucci žádal přátele o trpělivost s podobnými experimenty. Dal jim jednotlivě ústní elektrody a tázal se jich, zda mluví nebo ječí. Seděl za utěsněnými dveřmi a dotýkal se elektrodou koutku svých úst. Když osoba mluvila, nebo ječela, zřetelně slyšel řeč příjmem vnitřního zvuku v tkáni úst. Nepředvídal tento překvapující a podi-

vuhodný objev. Uvažoval o poslechu bez sluchu. Poslech přímo přes nervy! Důsledky jsou právě tak významné, jako jeho možné použití. Bylo by možné pro neslyšící osoby opět poslouchat zvuk? On věděl, že je to možné. V první sérii jeho nových experimentů se snažil o zlepšení elektrofonického účinku. Navrhoval předběžně nastavit párované elektrody. Vzhled těchto prvků byl pro lidi jeho doby zcela zvláštní. Každý prvek byl zhotoven z malých korkových válců opatřených disky s hladkou mědí. Byly konstruované jako osobní vysílače. Každá osoba měla umístěn vlastní vysílač přímo v ústech! Druhá elektroda sloužila jako přijímač.

Meucci ověřoval fyziofonický jev opakovaně. Kromě toho, bylo možné značně prodloužit vzdálenost subjektů na mnoho set stop a přesto poslouchat zvuk. Zvuk byl zřetelně slyšet „v nervech“ s velmi malým aplikovaným napětím. Zvuk byl přenášen drátem poprvé v novodobé historii. Sluchové ústrojí nebylo nijak poškozené. Bylo zjištěno, že ústní chvění měnilo odpor obvodu. Ústní svaly se chvěly přívodem proudu. Mluvený zvuk byl reprodukován jako střídavý elektrický proud, který lze cítit a „slyšet“ v nervovém systému a ve svalových tkáních. Použité napětí bylo minimální. Byla-li vysoká vodivost skrz tkáň, zvuky byly slyšet blízko tělního dotykového bodu. Signální impuls reprodukoval totožnou audio složku v citlivých tkáních. To byl jeden ze zdrojů zvuků vnitřního „poslechu“. Nervy skutečně vytvořily větší kanál, pokud byly impulsy důkladně připravené, přímo k vysílání jejich sluchového obsahu.

Fyziofon byl jeho největším objevem, který měl také usilovat o rozvoj akustické telefonie. O dvacet pět let později v Americe objevil Elisha Gray znovu fyziofonický jev. Chtěl vyvíjet fyziofon ve větším vědeckém úkolu. Zanedlouho se objevily nápadně totožné experimentální demonstrace v Bellově časopise. Kopie identických experimentů byly převzaty nejprve z prací Meucciho, potom od Graye a Reise.

V průběhu dvacátých let dvacátého století byly založeny musichally pro neslyšící osoby v některých metropolitních centrech. Tyto haly zpřístupnily neslyšícím osobám poslech hudby přes elektrody držené v ruce. Modifikovaná zařízení by mohla umožnit značnou nezávislost na pohybu a na takových místech i tanec pro neslyšící lidi. Držení slabé měděné tyče připevněné k síti na stropu, lze hudbu cítit a slyšet přímo. Fyziofon byl ještě nedávno označen jako „neurofon“ a stále drží tajemství nové technologie. Nedávno znovuobjevený napomáhá poslechu lidem postižených nervovou hluchotou.

Meucci popsal všechna tato zkoumání v roce 1849, když bylo Alexandru Grahamu Bellovi právě 2 roky. V této době žil v Havaně a přemýšlel o telefonickém systému. Domníval se, že americký průmysl by umožnil výrobu jeho nové technologie. Telefonní systém by měl způsobit převrat v prudkém růstu průmyslu.

Zpracováno dle Gerry Vassilatos: Fysiofon Antonia Meucciho

Copyright ©Borderland Sciences Research Foundation, Inc.

Jan Dolejš

PUTOVÁNÍ ZA TESLOU

V minulých dvou číslech jsem se pokusil přiblížit osobnost Nikoly Tesly tak, jak jsem postupně tohoto velíkána a otce elektrického věku poznával. Na závěr tohoto miniseriálu bych se rád s vámi, věrní čtenáři, podělil o své osobní zážitky při mých cestách i nectách po stopách génia Tesly.

Někdy v roce 2014 jako blesk z čistého nebe mě popadla nezměrná touha poznat detailně život a práci Nikoly Tesly. Nikdy před tím jsem nic podobného nezažil. Horečnatě jsem začal shánět všechny knihy, které se tohoto vyjimečného člověka týkaly. Celé noci jsem proseděl u internetu a nasával veškeré informace ze stránek po celém světě. Postupně jsem se dopracoval k poznání, že osobnost Tesly zřejmě přitahuje mnoho lidí, kteří se považují za jeho životopisce a naprosto unikátní znalce, i když je tomu mnohdy právě naopak. Pomalu jsem si začal třídit to množství informací a různé výklady díla Nikoly Tesly. V dostupných knihách bylo třídění v podstatě jednoduché. Zřejmě mě opět vedla neviditelná intuice, když jako první jsem si přečetl všechny dostupné knihy, které napsal mistr osobně. Další četba byla již jednoduchá, neboť jsem se buď nedozvěděl nic nového, a nebo to byly knihy, které byly pouhou fabulací a úsměvnou snahou autorů podat informace o věcech, o kterých snad možná někde zaslechli. Občas mě to až rozesmálo, jako například když nejmenovaný autor tvrdil, že Tesla v raném věku svého života po přestěhování do města Gospiče se procházel v Gospiči po břehu moře a přemýšlel o elektrické energii. Pro znalce základního zeměpisu to je tak směšné, jako kdyby Tesla chodil po břehu moře v Praze. Ještě, že se tato informace zjevila na prvních stranách poměrně silné knihy a dalších pitomostí jsem byl ušetřen, neboť kniha skončila tam, kde takové knihy obvykle končí. S internetem to bylo asi podobné, jenom časově náročnější.

Poté nadešel okamžik, kdy se mi začaly všechny informace třídit a zapadat do sebe v jednotlivých souvislostech. V tomto okamžiku jsem se více zaměřil na Teslovo objevené dílo z technické stránky. Možná mi v tom pomohlo i mé elektrotechnické vzdělání a litoval jsem toho, že na technických univerzitách se nevyučuje něco jako je dějepis techniky.

Dalo by se říct, že jsem vstřebal vše, co mi bylo dostupné a dosáhl jsem určitého stupně poznání. Nic nového jsem již nedokázal najít a čekal jsem, že posedlost Teslou mě opustí. Ale nebylo tomu tak. Byl jsem Tesly neustále plný a hnalo mě to po místech, kde se mistr během svého života vyskytoval.

Jako první jsem začal s Prahou. A zase mě hned napoprvé nějaká neviditelná síla vedla za ruku. Při jedné pracovní návštěvě Českého rozhlasu na Vinohradské třídě jsem zcela náhodou objevil v prvním patře bustu Nikoly Tesly, o které jsem do té doby nevěděl. Tato busta byla odhalena v roce 2003 v rámci mezinárodního multimediálního programu „Teslovo celosvětové sdružení“, ke kterému se Český rozhlas připojil.

Dále pak jsem se toulal ulicí Ve Smečkách a postával před domem č. p. 13, ve kterém Nikola bydlel v letech 1879-1880, kdy navštěvoval filosofickou fakultu Karlovy univerzity. Možná, že se jednou dočkáme alespoň pamětní desky na tomto domě.

V pražských Dejvicích jsem se zastavil u pomníku, který byl odhalen blízko areálu technických vysokých škol. Pomník je stylizován do podoby elektrického

výboje a údajně je to největší pomník Nikolu Teslovi na světě. Ve mě tento pomník zrovna Teslu příliš neovlivňuje, ale budme rádi alespoň za toto.

Tím jsem si sám pro sebe splnil Prahu, ale pořád mě to hnalo dál. Co takhle rodný dům, o kterém se Nikola ve svých knihách tolikrát zmiňoval? A zase přišlo náhlé vnuknutí. Při jedné z cest od Jadranu, když jsme se s přáteli vyšplhali autem po dálnici směrem od Zadaru nahoru na Velebit, se mi zčista jasna rozsvítilo. Vždyť my pojedeme kousek od Nikolova rodného domu. Kamarády jsem přemluvil k malé zajíždce a již jsme sjížděli z dálnice na město Gospič, které je správním střediskem této oblasti. Odtud je to do Smiljanu jen pár kilometrů. Zastavujeme na parkovišti u návštěvnického centra a jdu k pokladně. Netušil jsem, že se bude platit vstupné a nebylo malé, 50 kn za dospělého. Inu jsme v Chorvatsku a zde se platí za všechno. Ale zase na druhou stranu jsem tady. Prohlédl a doslova ohmatal jsem si celý rodný dům včetně malé stodoly a přilehlého kostelíku svatého Petra a Pavla. Pořád jsem se nemohl nabažit toho místa, které mi bylo velmi příjemné. Seděl jsem na lavičce, s přimhouřenýma očima jsem pozoroval okolí a představoval jsem si malého Nikolu, jak běhá kolem domu, jak chytá kobylky v trávě, v potoce loví žáby a vůbec všechny výjevy z jeho raného dětství, na které tak vroucně vzpomínal ve svých knihách.

Zbytek expozice je pouze multimediální centrum s kinem a několika panely, které se věnují povrchně Teslovu životu a jeho objevům. Ve své podstatě nic nového nebo snad objevného, ale to místo včetně okolní krajiny je opravdu silné a krásné.

A co Tesla a Amerika? Tam teprve musí být míst, na kterých Nikola zanechal svou stopu. Tady se musím přiznat, že se mi již tak nedařilo. Možná to bylo tím, že jsem nenechal věci plynout, nečekal na náhlá vnuknutí, ale plánoval. Při jedné cestě do USA v minulém roce jsem věděl, že navštívíme Niagarské vodopády. Takže jsem se připravoval a těšil jsem se, jak navštívím na Niagaře na Goat Island Teslovu sochu a budu se opět kochat místy, kde stanula géniova noha. Ale ouha, jakmile jsme dorazili k Niagaře, tak jsme zjistili, že návštěva vodopádů je možná pouze formou placeného výletu a velký okruh včetně Goat Island ten den již nebylo možné sehnat. Protože jsme měli pevně daný časový plán naší cesty a od Niagary jsme museli týž den odjet, tak jsme si zakoupili pouze malý okruh a já jsem zamáčkl slzu. Nedá se nic dělat milý Teslo, snad příště.

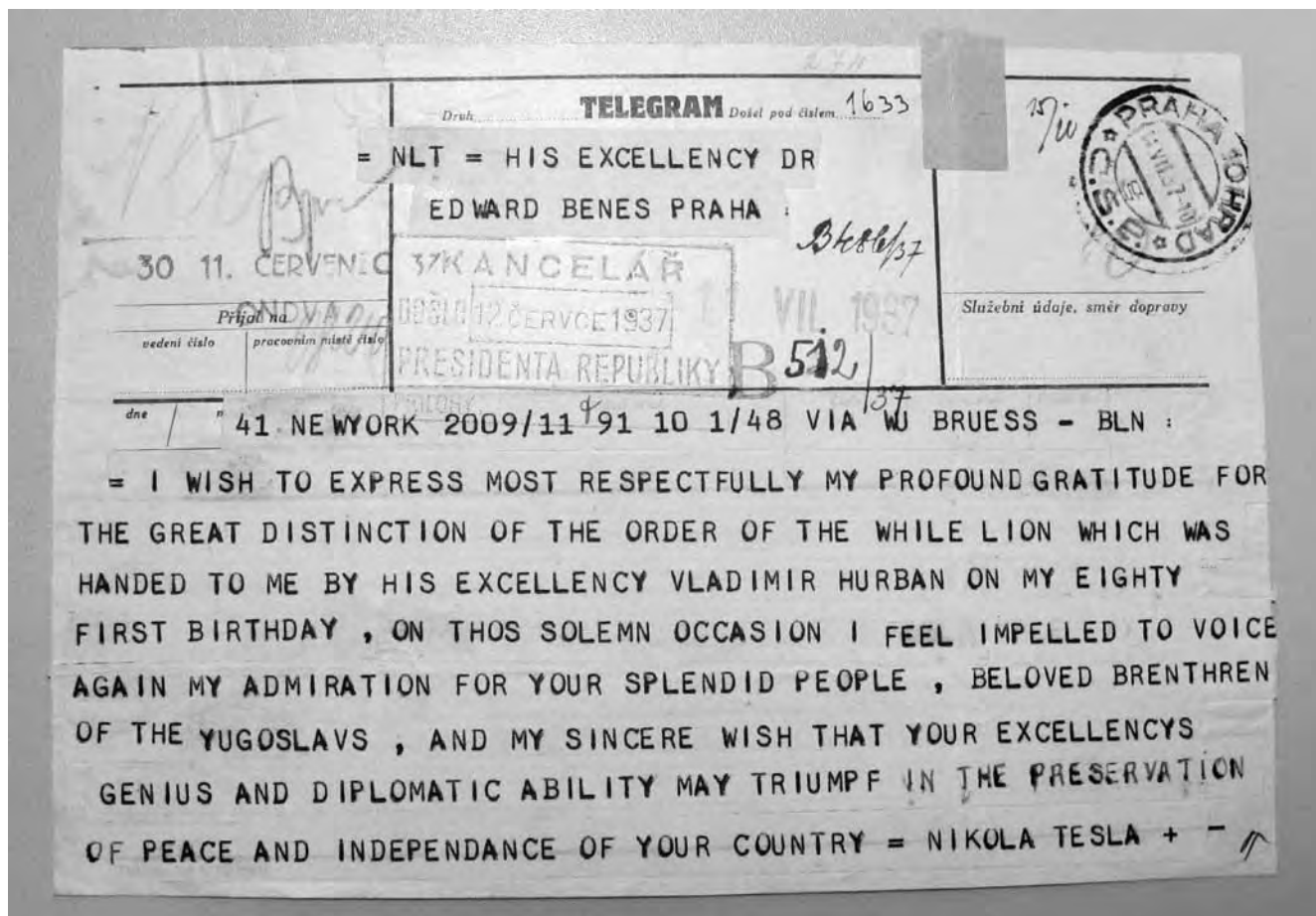

Ještě jedna věc mě v Americe během této cesty zaujala a to byla zmínka věnovaná Teslovi v National Museum of American History ve Washingtonu, D.C. Zatímco Edisonovi a jeho patentům byl věnován poměrně velký prostor, tak chudák Tesla měl na zdi pouze nevelkou fotografii se stručným popisem. Nijak mne to nepřekvapilo, ale pouze utvrdilo v tom, že tento velký génius neustále zůstává nedoceněn. Neboj Nikolo, tvůj čas ještě přijde.

Takže to bylo pouze letem světem Amerikou a nyní zpět domů. Opět přišlo ono již dříve zmiňované vnuknutí. Vždyť Teslovi byl propůjčen řád Bílého Lva I. třídy a každý by měl svým podpisem stvrdit, že tento řád přijímá. Jelikož jsem nedávno pátral po dokumentech ohledně propůjčení tohoto řádu, tak jsem věděl, že tyto originály jsou uchovávány v Archivu Kanceláře prezidenta republiky na Pražském hradě. Telefonicky jsem si sjednal návštěvu a za nedlouho jsem již seděl ve studovně a držel v rukou originály dokumentů. Návrh na propůjčení řádu Bílého Lva vzešel ze schůze ministerské rady konané 10. září 1936, v roce Teslových 80. narozenin. Důvodem pro udělení byl fakt, že „Nikola Tesla je jedním z největších světových vynálezců slovanského původu a jeden z největších genů v historii, ježto vytvořil a ukázal zcela nové cesty“. Řád byl odevzdán Teslovi československým velvyslancem ve Washingtonu, D. C. Od vlastnoručně podepsané stvrzenky bylo upuštěno z toho důvodu, že Tesla poslal prezidentu republiky děkovný telegram, čímž přijetí potvrdil (originál telegramu viz dole).

A tímto bych rád ukončil svá povídání o vynálezci, objeviteli a velkém člověku Nikolu Teslovi.

Aleš Vaněk

Přehled akcí ČEPES v prvním pololetí 2018

VALNÁ HROMADA ČEPES

**Uskuteční se v sobotu 24. 2. 2018 od 9.00 hod.
v budově ČSVTS, sál č. 319, Novotného lávka 5, Praha 1.**

Program

- 9.00 - 10.00 Registrace účastníků.
10.00 - 10.30 Organizační záležitosti (případný odklad začátku).
10.30 - 13.30 Volba řídicího jednání valné hromady.
Volba návrhové komise.
Zpráva o činnosti společnosti za rok 2017.
Zpráva o hospodaření společnosti za rok 2017 a návrh rozpočtu na rok 2018.
Návrh zaměření činnosti na rok 2018.
Návrh nového vedení ČEPES.
Návrh pana Pavla Pustowky na založení akademie.
Schválení delegátů na sněm Hospodářské komory ČR.
Diskuse.
Volba vedení a kontrolní komise společnosti.
Usnesení.
14.00 - 15.00 Klubové odpoledne, společenské setkání.

Přednášky, semináře, kurzy

Seminář

Pro praktikující senzibily zaměřený na harmonizování energetického systému člověka příkladem rukou podle metodiky této profesní kvalifikace. Součástí semináře je seznámení s možnostmi aktivace schopností pro tuto činnost jak přímé, tak praktickými cvičeními na procitování energií člověka.

Seminář se uskuteční v sobotu v dubnu 2018 v době od 9.30 do 15.00 hod v Domě ČSVTS na Novotného lávce 5, Praha 1. Poplatek činí 500,- Kč a je v něm zahrnuta částka na občerstvení i na učební literaturu. Upřesnění termínu konání sledujte na webových stránkách. Doporučujeme včasné přihlášení na e-mail cepes@cepes.cz nebo tel. 723 491 987.

Přednáška

Po dohodě s ředitelkou knihovny uskutečníme přednášku navazující na přednášky z roku 2017. Po zopakování základních poznatků z fyzického i psychického ovlivňování klienta bude přednáška zaměřena na aktivaci schopností i na praktická cvičení zaměřená na procitování energií člověka.

Přednáška se uskuteční v knihovně v Klatovech a termín přednášky bude zveřejněn na webových stránkách ČEPES.

Poskytování bioenergetických služeb

ČEPES zájemcům poskytuje:

- služby k posílení imunitního systému a regeneračních schopností organismu
- odstraňování všech druhů únavy (včetně stavu „vyhoření“)
- zmirňování bolestí, svalového a kloubového napětí
- zlepšení hybnosti
- harmonizování fyzických i psychických (mimo duševních nemocí) sil klienta

Služby se poskytují převážně ve čtvrtek od 9.00 do 18.00 hod. Objednání je třeba uskutečnit telefonicky (210 082 252, 723 491 987) nebo e-mailem cepes@cepes.cz.

Česká psychoenergetická společnost **ČEPES**

Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1
tel.: 221 082 252, fax.: 221 082 289
e-mail: bazant.cepess@seznam.cz

Je společenskou neziskovou organizací s právní subjektivitou zabývající se především těmito činnostmi:

Bioenergetické služby

- poskytování bioenergetické péče a zajišťování pulsní magnetoterapie
- výchova a vzdělávání biopraktiků
- legislativní zabezpečení profesí našich členů s cílem zařadit jejich profese do Národní soustavy povolání
- k dosažení tohoto cíle pokračovat ve spolupráci s HK ČR a organizacemi obdobného zaměření jako ČEPES

Telestezie

- poskytovat bioenergetické služby k vyhledávání vodních zdrojů a vhodných lokalit pro výstavbu
- organizování proutkařských kurzů

Zájmová a badatelská činnost

- vytvořit pracovní skupiny pro řešení praktických problémů, se kterými se telesteti, bioenergetici a zástupci dalších odborných směrů setkávají v praxi

Osvětová a publicistická činnost

- vydávání zpravodaje PSYCHOENERGETIKA
- zabezpečování přednášek a seminářů
- spolupráce s časopisy

Ve své činnosti ČEPES navazuje na předchozí práce Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha z let 1980 - 1990 a využívá zkušeností tohoto výzkumného pracoviště k dalšímu rozvíjení psychoenergetiky.

Rádi uvítáme v našich řadách další spolupracovníky – staňte se našimi členy. Informace o ČEPES a programu můžete získat též na stránkách:

www.cepess.cz